

Slivenecký M RAMOR

6 | 2020

časopis městské části Praha-Slivenec

Vítání občánků narozených v roce 2019

Přestože se covid-19 všemožně snažil naše „Vítání“ zrušit, my jsme se nedali a nakonec jsme akci uskutečnili. Sešli jsme se v krásnou slunečnou neděli 20. září, v přírodě, v parku u rybníka, abychom dostali všem vládním nařízením a doporučením a nákaze se tak ubránili. Paní starostka přivítala 20 sliveneckých a holyňských občánků, předali jsme dárečky, poslechli si písničky a všichni se vyfotili. Za příjemné odpoledne děkujeme žákyním slivenecké školy a paní učitelce Stříbrné a za skvělé fotky panu Bédovi Morsteinovi.

Naším novým občánkům přejeme hodně zdraví a úspěchů při jejich startu do života.

Bohdana Růžičková

Foto Běda Morstein

19. ZASEDÁNÍ ZASTUPITELSTVA MČ PRAHA-SLIVENEC – 2. 11. 2020

■ Zastupitelstvo schválilo změnu čl. 11 odst. 2 Jednacího řádu zastupitelstva Městské části Praha – Slivenec, která se týká upřesnění odpovědí na interpellace zastupitelů.

SMLOUVY

■ Zastupitelstvo schválilo uzavření smlouvy o směně pozemků parc. č. 1767/83, o výměře 3 m², a parc. č. 1767/84, o výměře 7 m², za pozemky parc. č. 1570/6, o výměře 2 m², a parc. č. 1570/7, o výměře 8 m² v k. ú. Slivenec, z důvodu narovnání vlastnických vztahů (tvar hranice pozemků v ulicích Na Přídole a Ve Smrčině).

■ Zastupitelstvo žádá Magistrát hlavního města Prahy o pořízení změny územního plánu hl. m. Prahy na pozemku parc. č. 1744/24, k. ú. Slivenec, z SV-B na VV z důvodů plánované výstavby objektů veřejné vybavenosti, a na části pozemku parc. č. 492, k. ú. Slivenec, z PS na VV z důvodu sjednocení areálu ZŠ a MŠ Praha-Slivenec.

■ Zastupitelstvo schválilo uzavření smlouvy o zřízení služebnosti inženýrské sítě užívání pozemku parc. č. 1697/1, v k. ú. Slivenec za účelem zřízení, provozování, údržby a oprav podzemního vedení.

■ Zastupitelstvo schválilo uzavření Smlouvy o bezplatném převodu pozemku parc. č. 1792/3 o výměře 110 m², ostatní plocha, silnice, v k. ú. Slivenec, na němž jsou umístěny lampy veřejného osvětlení, a to za účelem narovnání vlastnických vztahů.

■ Zastupitelstvo schvaluje uzavření smlouvy s korporací SC Slivenec, s. r. o., o zřízení služebnosti inženýrské sítě k parcele č. 1654 o výměře 2.577 m² (ostatní plocha; ostatní komunikace) za účelem narovnání vlastnických vztahů.

■ Zastupitelstvo schvaluje uzavření kupní smlouvy s SC Slivenec, s. r. o., IČO 03269302, o koupi parcely č. 480/4 o výměře 307 m² (ostatní plocha; jiná plocha) katastrální území Slivenec, za částku 2000 Kč bez DPH za účelem výstavby chodníku k budoucí zastávce tramvaje.

POZEMKY

■ Zastupitelstvo schválilo koupi pozemku parc. č. 169/68 v k. ú. Slivenec o velikosti 17 m² za cenu 8 500,- Kč od společnosti INGBAU CZ, s. r. o.

ROZPOČET

■ Zastupitelstvo stanovilo s účinností od 1. ledna 2021, peněžité plnění ve výši 400,- Kč za 1 hodinu vykázané práce předsedovi přestupkové komise panu Pavlu Čornejovi z důvodu jeho jmeno-

vání do funkce předsedy přestupkové komise a odvolání dosavadní předsedkyně přestupkové komise.

■ Zastupitelstvo schválilo navýšení rozpočtu v příjmové a výdajové části o 1 199 800,00 Kč. Jedná se o poskytnutí účelové neinvestiční dotace určené pro školy a školská zařízení na posílení mzdových prostředků zaměstnanců škol a školských zařízení, schválené usnesením Zastupitelstva HMP č. 19/125, bod I/2 ze dne 17. 9. 2020.

■ Zastupitelstvo schválilo rozpočtové opatření č. 4 dle příložené tabulky.

■ Zastupitelstvo schválilo navýšení rozpočtu v příjmové a výdajové části o 1 900 000,00 Kč. Jedná se o poskytnutí účelové investiční dotace z rezervy pro MČ HMP v rozpočtu hl. m. Prahy na rok 2020, schválené usnesením Zastupitelstva HMP č. 20/43, ze dne 15. 10. 2020.

■ Zastupitelstvo schválilo změnu charakteru a účelu dotace poskytnuté MČ HMP na výdaje při řešení krizové situace v souvislosti s šířením nového typu koronaviru – změna 367 800,00 Kč z dotace neinvestiční na dotaci investiční, změna byla schválena usnesením Zastupitelstva HMP č. 20/44, ze dne 15. 10. 2020.

GRANTY

■ Zastupitelstvo schválilo přidělení finančních prostředků ve výši 300 000,- Kč určených na

I. kolo grantů v oblasti kultury a sportu na rok 2021 subjektům:

TJ AFK Slivenec, z. s. 200 000,- Kč
provoz a údržba sportovního areálu Spolek MKMŽ Slivenec 22 000,- Kč
celoroční činnost, výstava

OLYMP Florbal, z. s. 22 000,- Kč
Florbalová příprava pro děti a mládež z MČ Praha-Slivenec

Českomoravský svaz chovatelů poštovních holubů MS Slivenec 18 000,- Kč

celoroční aktivity spolku

SK KAMIWAZA KARATE, z. s.

8 000,- Kč

Celoroční sportovní činnost sliveneckých dětí v roce 2021

RC Pecka, z. s. 30 000,- Kč

pravidelné a jednorázové aktivity

Celkem 300 000,- Kč

STAVBY

Zastupitelstvo zásadně nesouhlasilo s umístěním rozsáhlého zařízení staveniště pro novostavbu trati Praha-Smíchov – Beroun na území MČ Praha-Slivenec, ani s výstavbou šachty, odkud by se tunel prováděl, na území MČ Praha-Slivenec, a to vzhledem k nepříznivým dopadům, které by tato stavba měla po dobu výstavby (10 let) na obyvatele Městské části Praha-Slivenec.

Zapsala: Jana Szilvásióva

**20. VEŘEJNÉ ZASEDÁNÍ
ZASTUPITELSTVA
SE USKUTEČNÍ
21. 12. 2020 V 18:00**

SLIVENECKÝ MRAMOR

Periodický tisk územního samosprávného celku, vydává ÚMČ Praha-Slivenec, K Lochkovu 6, 154 00 Praha-Slivenec IČO 00241 661

Tel.: 251 818 044, 251 813 754

Fax: 251 811 587

www.praha-slivenec.cz

e-mail: slivenec@praha-slivenec.cz

Redakční rada: Mgr. Lenka Kudláková, RNDr. Jana Plamínková, Martina Havlíková, Mgr. Jana Novotná

Registrace: MK ČR E 13 215

19. registrovaný ročník,

Sazba: Daniela Kramerová

Tisk: Polygraf, Modřešice 156, Turnov

Číslo 6/2020

Uzávěrka: 6. 11. 2020

Vychází: 20. 11. 2020

Distribuce zdarma občanům Slivence a Holyně. Podepsané články nemusejí vyjadřovat názor redakce, zastupitelstva a ÚMČ.

PODĚKOVÁNÍ

Velmi děkujeme panu Václavu Dvořáčkovi, občanovi MČ Praha-Slivenec, z firmy BTL Zdravotnická technika, a. s., za zprostředkování nákupu respirátorů třídy FFP2 za velmi vstřícnou cenu.

Pro seniory a další potřebné osoby (ZTP, chronicky nemocné) poskytujeme respirátory, jednorázové roušky, dezinfekci na ruce (do vlastních nádob) ZDARMA – vše k vyzvednutí v kanceláři v přízemí Úřadu MČ Praha-Slivenec v úředních hodinách nebo po domluvě na tel. čísle: 251 818 044. V případě potřeby můžeme zajistit dovoz.

UDĚLENÍ ČESTNÉHO UZNÁNÍ

Připomínáme, že do 15. prosince je možné podávat návrhy na udělení čestného uznání MČ Praha – Slivenec. Máte-li ve svém okolí někoho, o kom si myslíte, že si ocenění zaslouží, můžete podat návrh na formuláři, který je možný stáhnout na www.praha-slivenec.cz nebo získat na ÚMČ u paní Růžičkové.

Věnc u pomníku ve Slivenci k 28. 10.

Milí sousedé, milé sousedky,

jak už víte, kvůli lockdownu jsme museli zrušit jak všechny akce, tak zavřít Švestku, což nás velmi mrzí – a také to samozřejmě velmi ovlivnilo tvář Sliveneckého mramoru, který právě držíte v ruce. Jsme ale nicméně rádi, že se na podzim podařilo z větších akcí uspořádat aspoň Burčák a vítání občánků, které jsme tentokrát udělali venku. Bylo to opravdu moc pěkné, což na fotografiích ostatně můžete sami posoudit.

Ač je vše zavřeno, tak náš úřad je stále otevřen, byť – dle nařízení vlády – jen 2x po pěti hodinách týdně. Mnoho věcí se nicméně dá vyřídit i telefonicky či mailem, osobní přítomnost často ani není nutná.

Počátkem listopadu jsme uspořádali další zasedání zastupitelstva v nouzovém stavu. Jako orgán veřejné moci máme výjimku a můžeme se scházet i ve více než šesti lidech, dokonce na zasedání může být přítomna i veřejnost. Chtěli jsme ale být opatrní a snažili se udělat veškerá opatření, abychom snížili riziko nákazy na minimum. Proto jsme zakoupili techniku, abychom umožnili jak pořádné vysílání našeho zasedání, tak i dálkový přístup pro ty zastupitele, kteří by byli infekční nebo v karanténě (což jsme tentokrát naštěstí nevyužili). Záznam najdete na našem facebooku a na webových stránkách.

Bohužel mám pro vás jednu velmi nepříjemnou zprávu: na Slivenc a Holyni se blíží pohroma. Navštívili nás totiž pracovníci Správy železnic (dříve SŽDC) a představili nám plány na výstavbu vysokorychlostní trati Praha – Beroun. Trať by měla vést 24 km dlouhým tunelem, jedním z nejdelších na světě. U nás naplánovali šachtu, kudy by se tunelrazil na obě strany, tj. do Malé Chuchle a do Tachlovic. K tomu budou potřebovat zábor s plochou 250000 m² (!!!). Mají dvě varianty,

v jedné zabírají pole na východ od Smaragdové a východně od parku až po Barrandovské ateliéry (tu upřednostňují), druhý zábor leží západně od Holyně (tam, co má být tramvaj, Kaufland, přes krutárnu atd.). Většinu by tvořily sklady, ale chtějí mít také továrnu na výrobu komponent (!!!). Nákladáky by odvážely výrub z tunelu s frekvencí 2 minuty. S výstavbou počítají po dobu 10 let. Vysokorychlostní trať jsou nepochybně potřebná věc, nicméně budeme dělat opravdu vše pro to, aby výstavba naší městskou část postihla co nejméně. Podrobněji o tomto záměru píšu v článku na str. 6.

Naproti tomu dobrou zprávou je, že počátkem listopadu získala pravomocné stavební povolení tramvaj, tedy první etapa – přes zastávku Kaskády do zastávky Holyně. Příští rok by se tedy už mohlo začít stavět. Jde o akci hrazenou z velké části z peněz EU, tak by výstavbě nemělo nic bránit. I o této akci píšu podrobně v Mramoru.

Stále pokračuje trpělivá práce na zlepšování stavu našeho majetku. Za poslední měsíce se nám podařilo získat do majetku od Státního statku v likvidaci pozemky pod Granátovou (zeleň po pravé straně pěšiny ke hřbitovu se starými studnami). Město také získalo od Státního statku na mou žádost velký kus polní cesty za okruhem (od rozvodny k ulici K Austisu) – i zde požádáme o převod do naší správy. Dále jsme získali pozemky v Holyni pro výstavbu můstku. Vypřádané majetkové vztahy jsou opravdu nevděčná záležitost, je za tím spousta práce, která není nikde okamžitě vidět, ale pro hladký chod městské části je to nezbytná věc.

Na stavebním úřadě konečně zahájili územní řízení na chodník od podchodu Smaragdová. Zároveň došlo k dohodě mezi křižovnický a Wassermannova development o směně pozemků, takže chodník povede vodorovně (po vrstevnici) pod pumpou OMW směrem do ulice Wassermannova. Po čtrnácti letech, kdy o chodník usilují, je to rozhodně průlom. Pevně doufám, že se po něm projdeme již příští rok.

Stejně tak doufám, že se již příští rok podaří vybudovat chodník mezi

Senecurou a starou budovou školy. Zatím vše vázlo na tom, že Senecura měla na pozemky (včetně toho pro chodník) uvalenou zástavu banky, a bylo potřeba tuto malou část pozemků od zástavy osvobodit, aby nám chodník mohli předat do majetku. Ale nyní je již vše vyřešeno, zastupitelé koupi chodníku schválili a po vyřešení všech právních procedur bude pozemek náš. Krásný chodník, který je už vybudován a o kterém píšeme v Mramoru, tak dostane konečně smysl.

Aktualizovaný projekt na dostavbu dvou školních pavilonů je již dávno hotový. Snažíme se získat stanovisko hygienické stanice, což není vůbec jednoduché, protože hygieny jsou nyní extrémně vytížené kvůli covidu. Během listopadu podáme vše na stavební úřad.

Asi jste si již všimli, že už začala rekonstrukce ulice Za Křížkem a části ulice Na Korálově, kterou pro nás dělá firma Tirast. V letošním roce se nám ještě podaří zahájit výstavbu zbrusu nové polní cesty od ulice Na Botě až k nedávno vybudované

polní cestě na Chuchli. Síť polních cest se tak utěšeně rozrůstá, z čehož mám velkou radost, protože to nám všem umožňuje procházky, jízdu na kole apod. mimo ulice, po kterých jezdí čím dál tím víc aut. Další polní cesty připravujeme. Na přání veřejnosti podél nich budeme ve zvýšené míře vysazovat ovocné stromy.

Co se týče rekonstrukce hlavních komunikací, tak vše zatím bohužel vážně na tom, že zatím není hotový ani rámec rozpočtu kapitálových výdajů HMP na příští rok, takže náměstek pro finance Pavel Vyhnaněk zatím nepodepsal a tudíž nemůže jít ani na schvalování do Rady. Samozřejmě vše zdržuje covid. Nicméně doufám, že i za okolností, že Praha kvůli epidemii přichází o obrovské finanční prostředky, se peníze na rekonstrukci našich ulic najdou.

Milí spoluobčané, pevně doufám, že tuto nelehkou dobu covidovou dobu překonáme a že se již v prosinci setkáme v lepším čase.

Jana Plamínková, Vaše starostka

Jak jsme zrušili ve Slivenci volby

„Tak vy jste zrušili ve Slivenci volby,“ volali nám od rána v pátek 2. října, v den voleb do Senátu a krajů, rozčilení občané dožadující se před zavřenou budovou úřadu svého „svátku demokracie“. Nezrušili, milí sousedé, nezrušili. Jenže Praha v krajských volbách nevolí. Volby do Hlavního města Prahy (která funguje jako obec i jako kraj) se konají v čase obecních voleb, což bude za dva roky. A do Senátu se volí vždy jen ve třetině Prahy, a tam jsme my letos nespádali. Není to tak dávno, kdy jsme byli součástí senátního obvodu Prahy 5, ale už dvě volební období nejsme; nyní spadáme do senátního obvodu, kam patří kromě nás ještě Lochkov, Velká Chuchle, Praha 16, Praha 12 a další malé městské části na jihu Prahy. Bohužel to někdy ještě nezaznamenaly ani seriózní deníky, např. Pražský deník v pátek v den voleb vyšel s grafikou, kde bylo mylně označeno, že se ve Slivenci volí. My jsme přitom volili svého senátora před dvěma lety, vyhrál tehdy Pavel Fischer, který je naším senátorem i nyní. Ale jinak mě ten zájem lidí o volby opravdu moc potěšil...Pevně doufám, že se stejným nadšením půjdete volit příští rok na podzim do Poslanecké sněmovny.

Jana Plamínková

Informace o bezpečnostní situaci v MČ Praha-Slivenc

Podle informace Krajského ředitelství policie Místního oddělení Policie Barrandov od června tohoto roku tento útvar policie uložil 20 blokových pokut v rámci BESIP, Dopravní inspektorát uložil 52 pokut v rámci BESIP, a to převážně za překročenou rychlost. Taktéž v lokalitě městské části Praha – Slivenc průběžně monitorují hlídky Odboru hlídkové služby Prahy II, Pohotovostní motorizovaná jednotka, Dopravní inspektorát Krajského ředitelství Policie Praha a další v rámci běžného výkonu. Nebyl zaznamenán nárůst trestné činnosti ani přestupků oproti minulému období, ba naopak.

Leo Salvat, tajemník

Oprava mostu na nájezdu z ulice K Barrandovu na Pražský okruh je dokončena.

Ředitelství silnic a dálnic dokončilo rekonstrukci mostu na odbočovací větvi D0 – Exit 16, napojení ulice K Barrandovu na Pražský okruh. Rekonstrukci prováděla firma Stavby mostů Praha a byla dokončena v první polovině října 2020. Ministerstvo dopravy ČR vydalo dne 15. 10. 2020 povolení předčasného užívání stavby a most od 15. 10. 2020 slouží řidičům. Část sjezdu z mostu je opatřena bezpečnostním nátěrem s protismykovou úpravou.

Nový chodník k podchodu k budoucí konečné tramvaje Sliveneč

Během léta byl zbudován nový chodník k podchodu u ulice K Barrandovu, který bude v budoucnu sloužit pro přístup ke konečné tramvaje na zastávce Sliveneč a dále i k přístupu k plánovanému OC Kaufland. TSK Praha pak následně otevře i podchod, který je nyní uzavřen. Chodník byl financován hl.m. Prahou a zhotovila ho firma Ekologické a inženýrské stavby, s. r. o. Zároveň se naše městská část domluvila se SC Sliveneč, s. r. o. na odkupu pozemku vedle SC Senecura, takže chodník bude poté dokončen a bude přístupný z parkoviště u SC Senecura. Pro občany bude tak budoucí zastávka tramvaje pohodlně pěšky dostupná.

Příspěvky Jana Valtrová

Komunikace Na Korálově a Za Křížkem

Koncem října byly zahájeny práce na rekonstrukci komunikací Za Křížkem a Na Korálově. Byla odstraněna vrchní vrstva povrchu na ulici a postupně se zde ukládají a hutní vrstvy nové. Během prací je komunikace neprůjezdná, ale práce postupují celkem rychle a do konce listopadu by zde měl být položen asfaltový povrch. Současně s tím budou upraveny i zelené plochy podél silnice. Do vánočních svátků by zde vše mělo být vyklizené, pěkné a funkční.

Obnova vodovodního řadu K Barrandovu

Jak jsme psali již v červnu, probíhá na holyňské straně podél ulice K Barrandovu obnova vodovodního řadu, který propojuje vodojem Ovčín a vodojem ve Štěpařské. Práce byly naplánovány na 90 dní, situaci však zkomplikovalo vyřešení majetkoprávních vztahů na dotčených pozemcích. V současné době zde práce pomalu pokračují.

Obnova vodovodního řadu U Jezírek

Na jaře byly dokončeny práce na obnově vodovodního řadu v lokalitě U Jezírka u křižovatky ulic K Lochkovu a Frančíkova. Po delší době se podařilo vyřešit majetkové vztahy na krátké propojce mezi ulicemi Frančíkova a K Cikánce, a tak se během října obnovil i tento poslední úsek. V celé Habeši je tedy teď již kompletně nové potrubí.⁷

Příspěvky Šárka Musilová

Průlom s tramvají

Počátkem listopadu získalo pravomocné stavební povolení prodloužení tramvajové trati z Barrandova do Holyně. Dopravní podnik zareagoval velmi pružně a okamžitě zahájil výběrové řízení na zhotovitele. Příští rok by se tak stavba mohla skutečně začít stavět. Na prodloužení trati čekáme dlouhých 17 let – ano, tak dávno to je, co byla dokončena tramvajová trať na Barrandov. Jde zatím o první etapu s délkou 1 km, ve které budou vybudovány zastávky Kaskády a Holyně. Na třetí etapu do zastávky Slivenec si obyvatelé ještě počkají, protože pozemky nutné pro vybudování tramvajové smyčky jsou napadeny žalobami. Nicméně i tak to bude přínos, vždyť mnoho našich obyvatel z Holyně a severní části Slivence bude moci na tramvaj už nyní chodit pěšky.

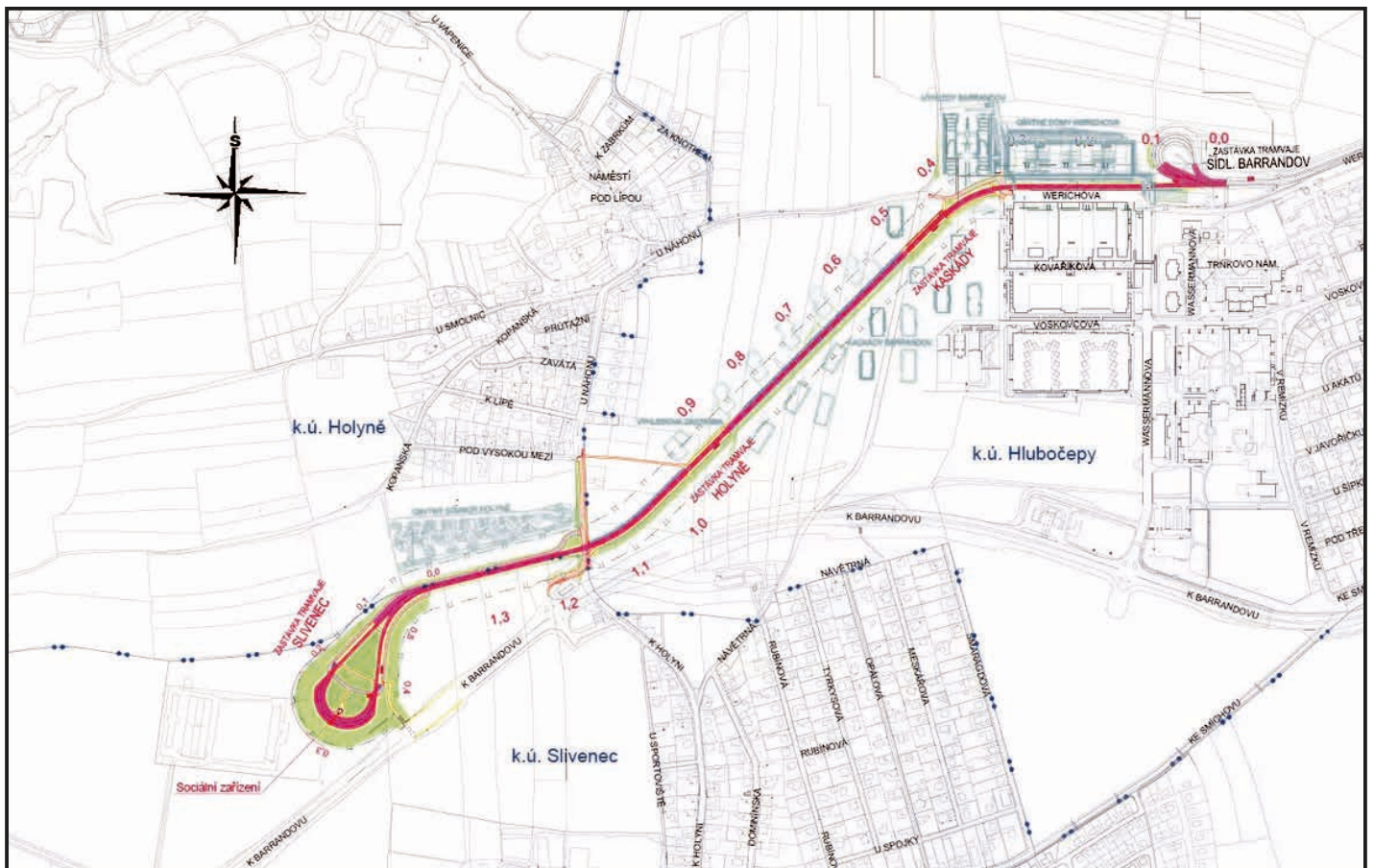
Trať bude v první etapě od současné konečné dále pokračovat Werichovou ulicí, bude s antivibrační rohoží a konstrukcí tratě na pražcích s kolejnicemi 49E1 se svařovanými styky. Tuto konstrukci DPP zvolil pro maximální ochranu místních obyvatel před hlukem a vibracemi. V úseku poblíž současné zastávky ve Werichově ulici DPP pro zlepšení místních klimatických podmínek a zvýšení estetické hodnoty tramvajovou trať zatravní.

První zastávka na trati, v projektové dokumentaci zatím nazývaná Kaskády, bude umístěna na plánovaném náměstí Olgy Scheinpflugové. Trať se zde stáčí z Werichovy ulice jihozápadním směrem do plánované ulice Nataši Gollové podél v současnosti budované zástavby.

Prozatímní konečná zastávka Holyně bude provedena formou úvratě pro ukončení obousměrných tramvají. Trať by měla být v budoucnu v rámci 2. etapy prodloužena o jednu zastávku do budoucí smyčky Slivenec. Předpokládaná celková hodnota veřejné zakázky činí zhruba 277 milionů Kč bez DPH. DPP bude na výstavbu nové tramvajové tratě Barrandov – Holyně čerpat finanční prostředky z Evropské unie, konkrétně z Operačního programu Doprava.

Podle člena představenstva DPP Jana Šurovského by mohl být znám vítěz tendru v únoru příštího roku. „Následně ještě v průběhu prvního kvartálu 2021, jakmile to klimatické podmínky umožní a nenastanou-li komplikace během tendru, bychom chtěli zahájit samotnou stavbu. V ideálním případě by první tramvaje mohly na novou trať vyjet v úplném závěru příštího roku,“ tvrdí Šurovský.

Jana Plamínková (s využitím informací DPP)

Trasa tramvajové trati z Barrandova do Slivence

Situace povrchu – zastávka Kaskády a Holyně

LEGENDA:

- TRAMVAJOVÁ TRATĚ – PŘECHOD – ASPALT
- TRAMVAJOVÁ TRATĚ – PŘEJEZD – ASPALT
- TRAMVAJOVÁ TRATĚ – KAMENNÁ DLAŽBA (ALTERNATIVNÍ KRYT V ZASTÁVCE KASKÁDY)
- TRAMVAJOVÁ TRATĚ – GRS
- TRAMVAJOVÁ TRATĚ – ZATRAVNĚNÍ
- VODNÍ ÚVODNÍ – ASFALT
- VODNÍ ÚVODNÍ – ASFALT
- CHODNÍKOVÝ PŘEJEZD – DLAŽBA
- CHODNÍK – BETONOVÁ DLAŽBA
- ČIŠTĚNÍ

Vysokorychlostní trať Praha – Beroun

Správa železnic (dříve SŽDC) začala v poslední době znovu připravovat projekt vysokorychlostní trati z Prahy do Berouna. Tento projekt byl připravován již v letech 2006-2009. Poté byl pozastaven a znovu se k němu železničáři vrátili v roce 2017, kdy začali připravovat tzv. studii proveditelnosti. Z různých variant projektu byla nakonec vybrána varianta s tunelem v délce 24,7 km, kdy vlak najede do tunelu v Malé Chuchli a vyjede z něj až v Berouně. Nyní probíhá aktualizace dokumentace pro územní řízení, včetně procesu EIA. S dokumentací pro stavební povolení a pro provedení stavby se počítá v letech 2023-2027, stavět by se mělo v letech 2027-2036. Cena se předpokládá ve výši 50 miliard Kč. Tunel je navržen na rychlost vlaků až 200 km/hod, takže cesta do Berouna by trvala jen 12 minut, do Plzně 45 minut. Zrychlilo by se i spojení na Norimberk a Mnichov. Jde tedy celkově o záměr úctyhodný a nepochybně kladný (viz obr. 1).

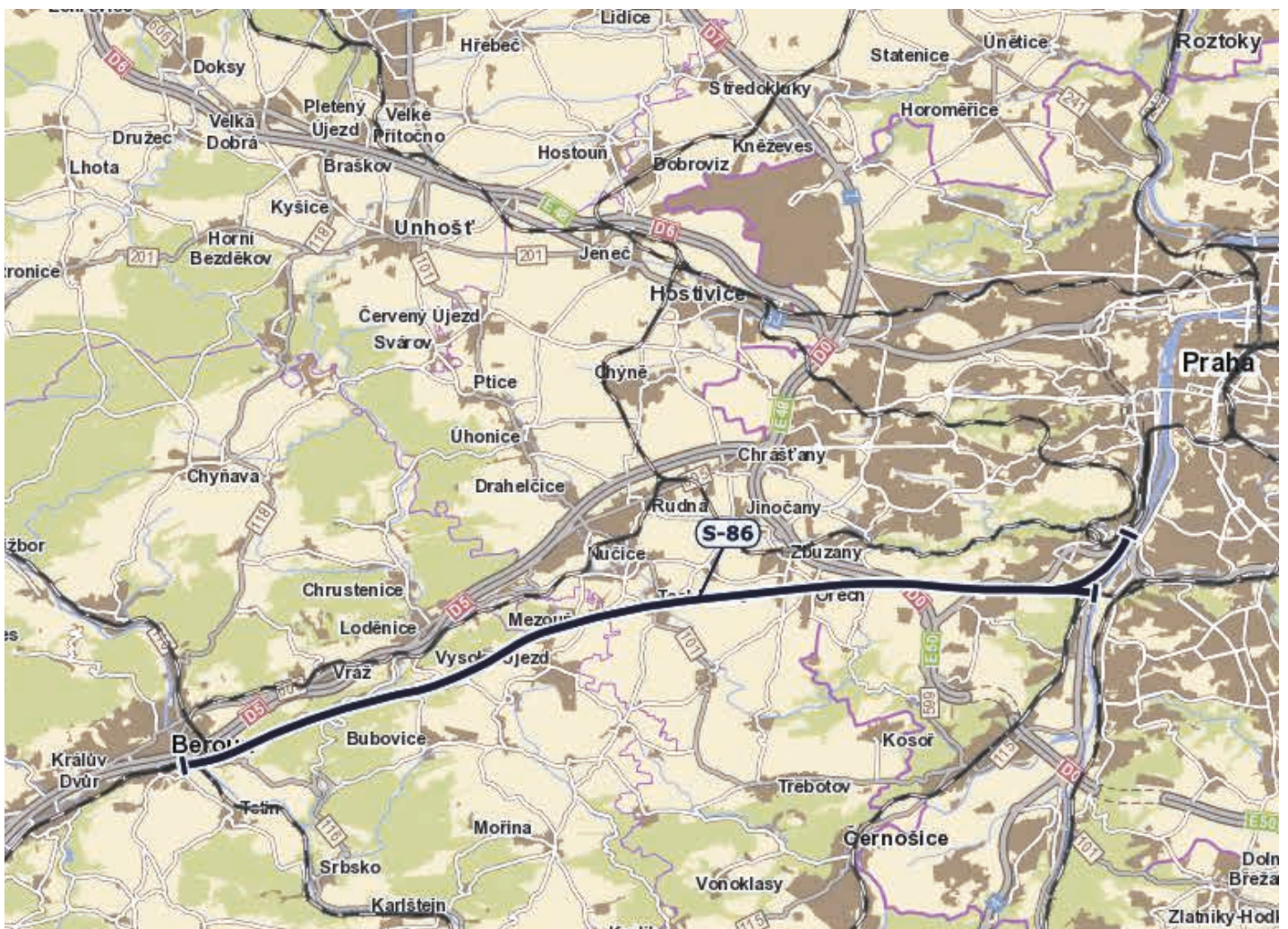
Problémem pro nás je, že oproti původní

variantě by měla být v naší MČ otevřena šachta, kudy by se tunel razil na obě strany, tedy na jedné straně na Malou Chuchli a na druhé straně na Tachlovice (obr. 2 a 3). Vytěžený materiál z hloubky 130 m by se potom vyvážel na povrch a odvážel nepřetržitě pryč. Deset let, s frekvencí jedno auto za dvě minuty. Po celou dobu by výstavbu provázel prach, hluk a špína a zplodiny z výfuků. Je tedy jasné, že bychom zde měli na dlouhou dobu po klidném bydlení. Původně měla být šachta až v Tachlovicích, nyní přibyla ta u nás a další v Ořechu a Loděnici. Kolem šachty by mělo vzniknout obří staveniště s plochou 250 000 m² kde budou skladovací plochy a dokonce i továrna na výrobu komponent, kde by se mnohé věci pro tunel přímo na místě vyráběly. Pro staveniště má Správa železnic vytipované dvě plochy, které jsou vyznačeny na obrázcích 4 a 5. Jedna plocha začíná těsně u našeho parku, resp. zabírá i jeho plochu, a také těsně u ulice Smaragdová. Tato varianta je z hlediska SŽ preferovaná. Absolutně

ale nerespektuje blízkost zástavby ani to, že na jimi uvažované ploše je park a začínají tam vznikat rodinné domy. Druhá varianta je mezi zástavbou Holyně a ulicí K Austisu až ke stavebninám Austis – tam, kde má vzniknout tramvajová trať, Kaufland, kde jsou objekty krůtárny atd. Tato varianta je rovněž poněkud šílená z hlediska rozvoje naší městské části.

Materiál, který jsme zatím obdrželi, je pouze prvotní informace o projektu, který se nepochybně bude dále vyvíjet a zpřesňovat. Každopádně se ale ukazuje, že výstavba této vysokorychlostní trati by mohla velmi nepříznivě ovlivnit život naší městské části, a to na velmi dlouhou dobu. Budeme tedy tento projekt velmi bedlivě a obezřetně sledovat tak, abychom ve Slivenci i v Holyni ochránili klidné bydlení pro nás všechny.

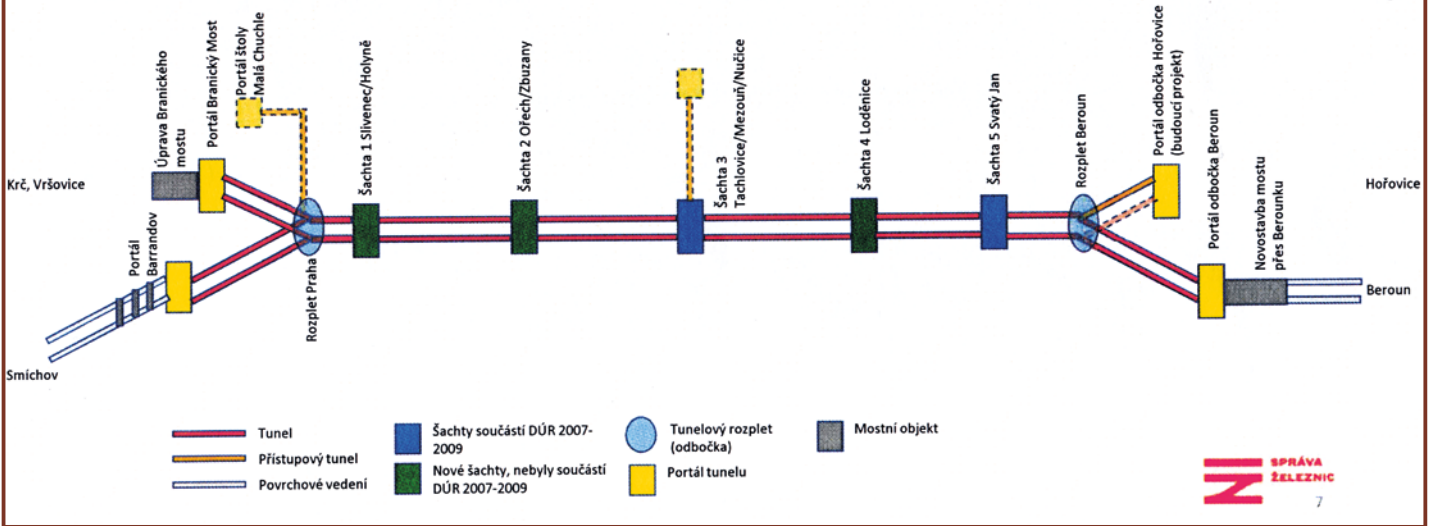
Jana Plamínková
Grafy převzaty z materiálu
Správy železnic

obr. 1

Základní koncept projektu

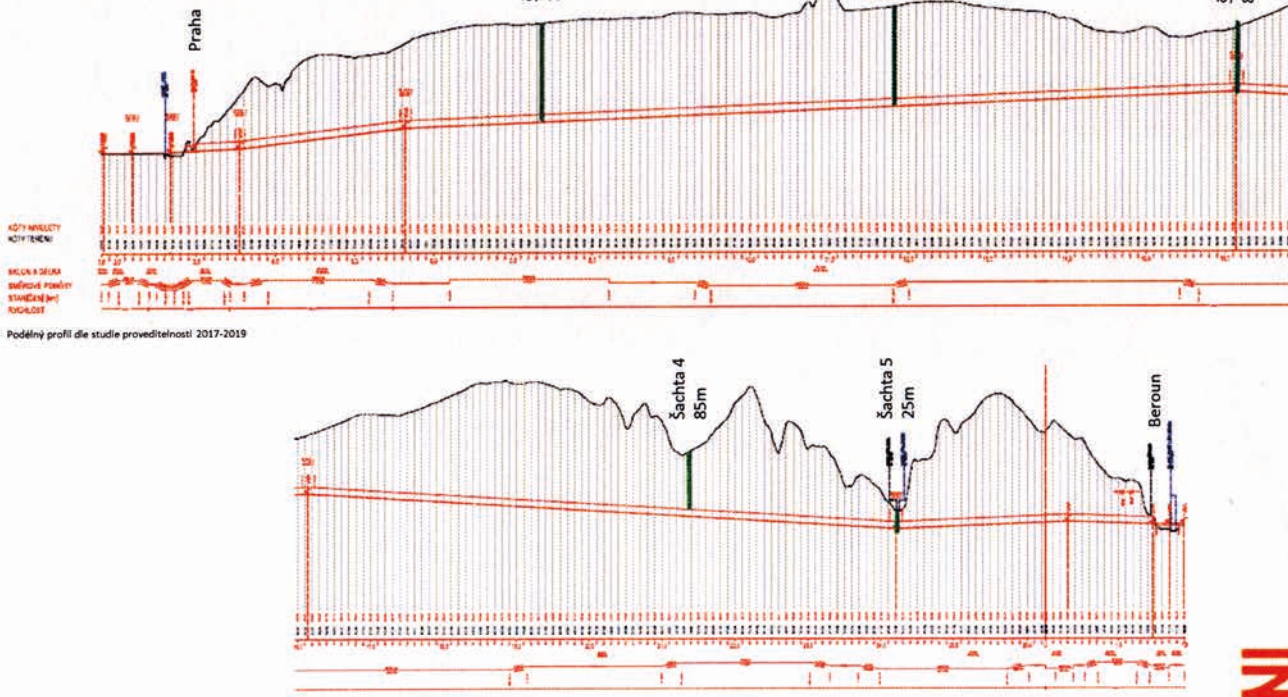
- * >25 km tunelů, 5 šachet, 2 rozplety, 3 hlavní portály, přístupové tunely, portály přístupových tunelů
- * nový most přes Berounku, úprava Branického mostu, úprava mostů směrem na Smíchov
- * úprava Smíchovského zhlaví, nová kolej k portálu, úprava křížení tratí, napojení Berouna

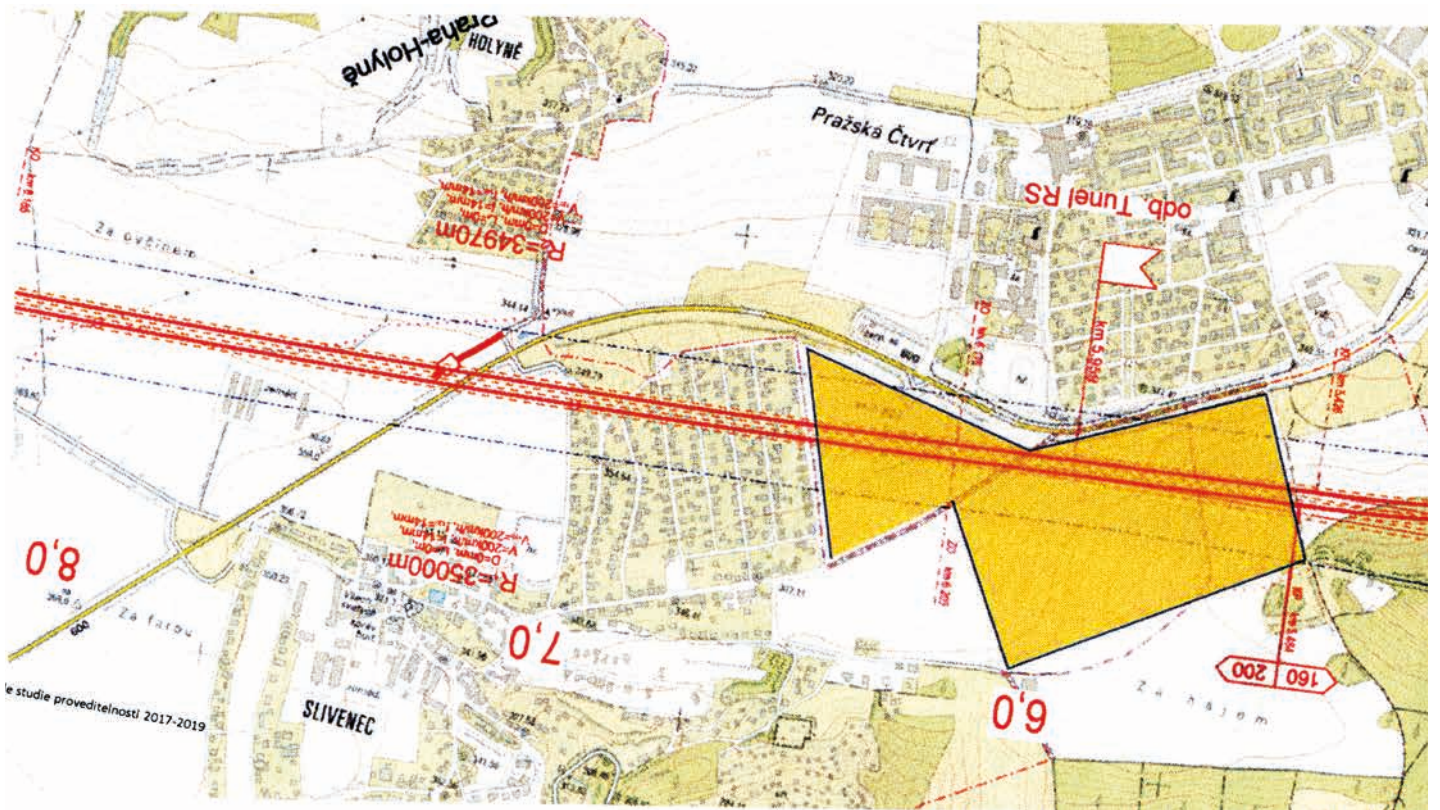
obr. 2

Základní koncept projektu

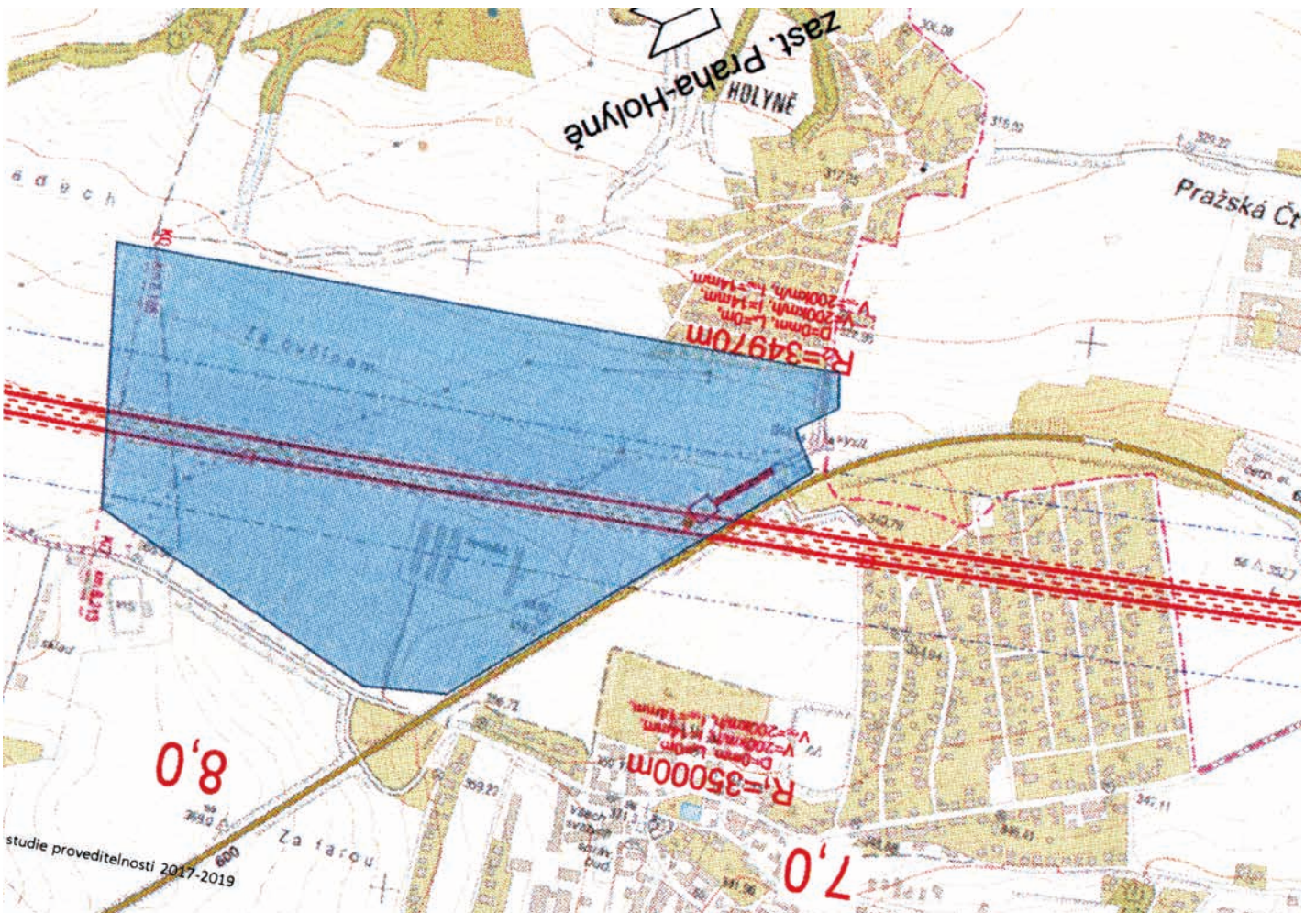
VOUS 631 117946846/138 JARUZELI BEZDOLN
 L107A4A, VYKRESILA C. KOLÍČEK, I.
 MĚŘITNO 1:100 001 2 800

obr. 3

obr. 4

obr. 5

Oprava zelené střechy na tělocvičně školy

Při únorové vichřici došlo k poškození části zelené střechy nad tělocvičnou v areálu ZŠ. Na jaře byl doplněn substrát a nyní na podzim, při vhodných klimatických podmínkách, byly doplněny rozchodníky, které vytváří hezký povrch. Střecha pomalu zarůstá a spojuje se v celistvý povrch.

Zelené střechy jsou velmi užitečné, např. tím, že: produkují kyslík a zadržují oxid uhličitý, absorbují škodliviny ze vzduchu, filtrují částice prachu a zabráňují jeho víření, snižují znečištění ovzduší, zabráňují přehřívání střech, fungují jako tepelná a zvuková izolace, zadržují dešťovou vodu a tím se omezuje množství vody odtékající do kanalizace.

PODĚKOVÁNÍ

V říjnu, kdy oslavujeme vznik samostatného československého státu, přišel z vlastní iniciativou pan Řezáč z Holyně. S naším souhlasem zasadil za pomoci souseda pana Blahuty lípu na místo původní lipky v centru Holyně (za kaplí sv. Jana Křtitele). Oběma za tuto iniciativu děkujeme.

Děkujeme všem dobrovolníkům, kteří v rámci akce Uklidme Česko uklízelí svah kolem ulice Za Knotkem. Jak uvedla organizátorka úklidu paní Helena Masníková: „akce byla podařená a i když to tak nevypadá, tak v pytlech je okolo 60 kg odpadu. Bohužel jsme nezvládli více. Je tam toho tak na 20 dobrovolníků.“

REDAKCE DĚKUJE VŠEM, ŽE VÁM NENÍ VAŠE OKOLÍ LHOSTEJNÉ.

Plán zimní údržby 2020

Hlavní komunikace – U Náhonu, K Holyni, ke Smíčovu, K Lochkovu, K Homolce a Do Chuchle má ve své správě **TSK, a. s.** a stará se tak o jejich úklid.

Komunikace v Holyni (K Dobré Vodě, Za Knotkem, náměstí Pod Lípou, Kopanská, U Smolnic, Kotovka, Zavátá, Průběžná, K Lípě a Pod Vysokou Mezí) a komunikace ve Slivenci (U Sportoviště, Návětrná, Dominínská, Rubínová, Tyrkysová, U Spojky, Opálová, Meskářová a Smaragdová) budou na základě dohody uklízet **Lesy hl. m. Prahy**. Ostatní komunikace ve Slivenci budou uklízet naši pracovníci **úseku údržby**. Na krizových místech jsou umístěny posypové nádoby se štěrkem, který je možno kdykoli použít k posypu komunikací a chodníků.

Těžba dřeva v Chuchelském háji a v Holyni

V posledním roce dochází k rozsáhlé těžbě dřeva v Chuchelském háji a v lesích v části Holyně, které spravují Lesy hl. m. Prahy. Vysvětlení podal ředitel Lesů hl. m. Prahy Ing. Ondřej Palička:

- lesy v celém městě Praze jsou lesy rekreační a podle toho se v nich snažíme pracovat. Naše zásahy jsou lokálního a maloplošného charakteru, na místa se opakovaně vracíme a rozhodně zde neprovádíme těžbu z ekonomických důvodů;
- primární těžební zásahy jsou směřovány na stromy s tzv. aktivním kůrovcem, tedy na stromy, ve kterých se kůrovec dále množí a následně vylétá a napadá ostatní. Tyto stromy jsou v prvotní fázi ještě zelené a může vznikat dojem, že jde o zcela zdravý strom. V následku úživného žíru larev pod kůrou však rychle hyne, žloutne, až opadají jehlice a až následně opadá kůra;
- nahodilé těžbě - kácení se intenzivně bez přestání věnujeme již od 2. poloviny roku 2017. V důsledku suchých let dochází k rozpadu celých porostů, především jehličnatých stromů (borovice, smrk, modřín). Technika těžby dřeva je volena s ohledem na co nejnižší možný dopad na ekosystém, především použití vyvážecích vleků výrazně snižuje vznik eroze. Naše organizace navíc z důvodu standardu FSC používá biologicky odbouratelné oleje a maziva, stroje jsou vybaveny speciálními pneumatikami pro snížení měrného tlaku na plochu, strojníci sanačním sorbentem pro případný únik olejů a PHM (jako třeba hasiči), nepoužíváme vybrané chemické látky, které jsou jinak v lesním hospodářství běžné a dodržujeme spoustu dalších výrazných opatření oproti těžbě v klasickém hospodářském lese, jak je vidět často mimo Prahu;
- vzniklé holiny po nahodilé těžbě zalesňujeme vždy na podzim a nebo pak na jaře, vždy v následujícím roce. Poslední roky sázíme zpět do lesů v průměru 150-200 tis. stromků. I vlivem těchto činností les výrazně mění svůj charakter, rozvolňuje se, mizí některé druhy dřevin, zvláště ty stanovištně a místně ekosystémově nevhodné, zároveň v důsledku nahodilé těžby pak dochází k prosvětlení porostů a jeho samovolné přirozené obnově;
- v Chuchelském háji se ponechává mnoho hmoty k přirozenému rozkladu (a tedy i k poutání CO₂), jediný klest, který se likviduje, je v podstatě klest z jehličnatých dřevin, a to ještě pouze z těch napadených kůrovci - tzn. převaha smrku a modřínu, zároveň v Chuchelském háji došlo v nedávné době k rozšíření chráněného území a vzniku bezzásahové plochy;
- naším společným zájmem je zachovat lesy v co nejlepší kondici i pro další generace.

Příspěvky J. Valtrová

Stromky rostou

Velmi nás v poslední době potěšilo, že stromky, které vysázel na našem pozemku mezi starou třešňovkou a „brýlemi“ okruhu odbor ochrany prostředí MHMP, se zdárně ujaly a rostou. Jsou pořád ještě maličké, ale letošní rok s dostatkem vláhy jim zjevně velmi pomohl. Dobře se ujaly i stromy podél našich nově založených cest. Pro vaše pohodlí jsme za okruhem nechali rozmístit několik laviček. Mimochodem: magistrát by byl ochoten třešňovku od majitelů odkoupit, celý areál vyčistit a starat se o něj. Já jsem majitelům pozemku několikrát psala, ale zcela marně. Kdybyste měl někdo možnost kontaktu s nimi, tak se prosím ozvěte. **Jana Plamínková**

Stromky podél cest

Stromky v lesíku

Lavička za okruhem

inzerce

REALITNÍ PORADNA

S OHLEDEM NA DALŠÍ VLNU PANDEMIE SE MI NYNÍ MNOŽÍ OTÁZKY NA VÝVOJ CEN NEMOVITOSTÍ V PRAZE A ZBYTKU REPUBLIKY. DNES BYCH SE TEDY VÍCE VĚNOVALA TOMUTO TÉMATU.

JMENUJI SE **LUCIE TUPÁ** A V TĚTO PORADNĚ SE S VÁMI RÁDA PODĚLÍM O SVÉ ZKUŠENOSTI V OBLASTI REALIT.

Ve své práci věnuji velkou pozornost číslům. Podstatná jsou pro mne data, která jsou sbírána z uskutečněných prodejů bytů v Praze a krajských městech. Jedná se o transakce, které byly zapsány v katastru nemovitostí v podobě kupních smluv. Data z realitních serverů nejsou v tomto směru příliš relevantní, neboť skutečná kupní cena nemovitostí je při prodeji velice často odlišná, obvykle nižší.

V současné době již můžeme analyzovat dopad první vlny pandemie. Pojďme se tedy podívat na výsledky prodejů ve druhém čtvrtletí tohoto roku, kdy nám krize započala. Porovnání cen je v segmentech - nový development, panelové a cihlové domy. Ve druhém čtvrtletí roku 2020 nám zpomalilo tempo růstu cen českých bytů a částka za metr čtvereční se vyšplhala v průměru o 2,4 % na 67 000,- Kč. V meziročním porovnání se jednalo o nárůst o 10,4 %. Nejvýraznější zvýšení cen zaznamenala města Plzeň (o 14,7 % na 51 200,- Kč/m²), Liberec (o 10,8 % na 45 300,- Kč/m²) a Hradec Králové (o 9,8 % na 49 300 Kč/m²). K poklesu cen pak došlo v Karlových Varech (o 2,7% na 51 200,- Kč/m²) a též v Českých Budějovicích (o 2,7 % na 47 500,- Kč/m²). Dohromady bylo ve druhém čtvrtletí v Česku prodáno přes 6 000 bytů, jejich celková hodnota se vyšplhala zhruba na 26 miliard Kč. Málokoho pak asi překvapí, že nejdražší byty jsou k dostání v Praze, jejich průměrná cena dosahuje 88 700,- Kč/m².

Co nám přinese druhá vlna teprve zjistíme, neboť realitní trh se odvíjí od řady faktorů, jako je produkce průmyslu, kondice ekonomiky či vývoj nezaměstnanosti. To by ovšem bylo v této chvíli na křišťálovou kouli.

Zdroj dat: Deloitte Real Index Q2 2020, Deloitte Česká republika

LUCIE TUPÁ
REALITNÍ MAKLEŘ

+420 603 888 013
LUCIE.TUPA@RE-MAX.CZ
RE/MAX Partner

Veselé Vánoce

Děkuji za spolupráci
v roce 2020
a přeji krásné
vánoční svátky.

Ing. Dita Martínková
Makléřka ze Slivence
M +420 776 066 033
E dita.martinkova@re-max.cz

RE/MAX
Diamond Group

Naše škola a distanční výuka

I v tomto školním roce nás kvůli covidové situaci bohužel „přepadlo“ vládní nařízení, které znemožňuje dětem docházet do školy. Ve slivenecké škole jsme tedy opět přešli na on-line výuku. Po zkušenostech z loňského školního roku jsme však navzdory ministeruským doporučením zvolili odlišnou cestu než na jaře.

Vedly nás k tomu především tři hlavní důvody:

- nezatěžovat výukou rodiče (učit by měl učitel, ne rodič),
- udržet dětem režim a standard výuky jako při běžných hodinách (důležitým aspektem je i socializace),
- nepřetěžovat děti samostatnými pracemi (mnohdy vedly k tomu, že děti seděly u učení až do večera).

Tohoto stavu se snažíme docílit dodržáním redukováného běžného rozvrhu hodin realizovaného formou on-line výuky prostřednictvím platformy Zoom. Počty vyučovacích hodin na prvním stupni nepřesáhnou denně 4 a na druhém stupni 5, výjimečně 6 vyučovacích hodin. Děti však pracují nejen on-line, ale také uplatňujeme práci off-line a asynchronní výuku, nově v aplikaci Zoom využíváme možnost dělení dětí do skupin.

Vzhledem ke kladným reakcím od rodičů, dětí i učitelů to vypadá, že se nám plnění výše uvedených bodů daří. Samozřejmě, že je tato situace pro nás stále nová a někdy zkrátka nejde všechno ideálně tak, jak má. Snažíme se však evidovat a vyhodnocovat zpětnou vazbu na všech třech úrovních (rodiče, žáci, učitelé) a pružně reagovat na nastalé situace.

Velký dík patří především všem našim pedagogům, kteří se za pochodu neustále učí nové věci a ze všech sil se snaží být dětem oporou při jejich cestě nejen žákovským životem.

V. Nespěšná, zástupce ředitelky

Distanční výuka u prvňáčků

Začátek našeho prvního roku ve škole jsme si s prvňáčky představovali asi trochu jinak, ale radost ze vzájemného poznávání a společného učení nám nezkažila ani distanční výuka.

Stejně jako ve škole se i v naší on-line třídě ráno postupně scházíme už před osmou a vyprávíme si, co je u nás všech nového a na co se dnes můžeme těšit. Se zvoněním začíná vyučování a nechybí v něm hodiny češtiny, matematiky, prvouky ani angličtiny. Hledáme doma předměty na slabiky, které už umíme, kreslíme, skládáme z papíru, děláme pokusy, stavíme stavby z krychliček, zpíváme a tančíme.

Našimi pomocníky jsou také mazací tabulky, on-line sdílená tabule (ta je u nás oblíbená hlavně o přestávce na malování) a několik dalších výukových aplikací. Společné on-line vyučování zakončujeme odpočinkem při předčítání knížky Z deníku kocoura Modroočka, kdy si už uděláme pohodlí doma na sedačce. Kdo chce, může ještě po vyučování zůstat připojený; je tak dostatek času na ukazování domácích mazlíčků, hraček, pouštění oblíbených písniček, ale i na koncertování - máme totiž ve třídě hned několik hudebníků.

Poslední den před prázdninami jsme si ještě užili halloweenskou slavnost, kdy se ráno do naší on-line třídy připojilo z vyzdobených komnat několik upírů, čarodějnic, pavouků, netopýrů a paní učitelka dýně.

Nejen s halloweenskými přípravami, ale i se spoustou dalších věcí nám ještě musí pomáhat rodiče, a proto bychom také jim na závěr rádi poděkovali. Snad už to nebude trvat dlouho a se všemi spolužáky se zase sejdem v naší škole.

Anna Dvořáková, třídní učitelka 1. A

Soutěž o nejlepší halloweenskou dýni

Žákovský parlament uspořádal na přelomu října a listopadu soutěž o nejlepší halloweenskou dýni žáků ZŠ a MŠ Praha – Sliveneč. Do soutěže, která se kvůli současným opatřením letos uskutečnila on-line, přihlásili žáci bezmála na čtyři desítky soutěžních dýní. Soutěže se zúčastnili žáci všech ročníků, zdaleka největší zájem pak vzbudila na prvním stupni. Kromě klasických děsivých halloweenských dýní se objevily i dýně s motivem Harryho Pottera, kočky, kuřáka nebo pavouků a jedna oboustranná dýně s motivem čarodějnice a sovy. Ta zaujala společně s další netradiční dýní s motivem populární počítačové hry „Among Us“ hlasující žáky a rodiče, kteří nejlepší halloweenskou dýni prostřednictvím on-line hlasování vybírali, nakonec nejvíce. Autory vítězných dýní byli Lukáš a Matyáš Hruběšovi z II.A a V.A s rodinou (č. 35, motiv hry „Among Us“) a Patrik Bezděk ze III.C (č. 20, motiv čarodějnice a sovy). Hlasující, kterých bylo bezmála sto, tak dali před tradičními motivy přednost originalitě. Všechny dýně včetně té vítězné, která se skrývá pod soutěžním číslem 35, jsou zveřejněny na stránkách školy www.skolaslivenec.cz. Všem účastníkům soutěže děkujeme za zaslání fotografie dýní a gratulujeme vítězům. Věříme, že se u další akce, pořádané Žákovským parlamentem, již budeme moci vidět osobně, a těšíme se na setkání ve škole.

Za Žákovský parlament M. Jung

Školní družina

Že tento školní rok bude jiný, bylo jasné asi každému. Nejen my jsme chtěli věřit, že i přes různá omezení bude zachován provoz škol a s nimi i školních družin. Bohužel jsme doufali marně. Doufáme tedy alespoň v brzké znovuotevření.

Do uzavření škol se paní vychovatelky ve všech odděleních družiny snažily pro děti připravovat zajímavé činnosti, jako by se jednalo o běžný školní rok. Děti si tak užily malý cyklovýlet i den s kouzelníkem, vyráběly kouzelnické hůlky, tvořily malá i větší výtvarná dílka, vytvářely dekorace z přírodního materiálu. Venku i v tělocvičně hrály různé hry, při procházkách na dětská hřiště nebo na Trpec poznávaly Sliveneček i jeho historii, stavěly domečky „pro skřítky“.

V letošním roce by naše škola oslavila 120. výročí otevření historické budovy. Do příprav se zapojily i děti ze školní družiny. Nacvičily pod vedením paní vychovatelky Lenky Štochlové, která je i autorkou textu, píseň Slivenecká škola. Když už bylo jasné, že se nebude moci konat ani zahradní slavnost, na které měly píseň představit, bylo rozhodnuto, že jejich vystoupení nahrají a zpracují žáci 9. třídy v rámci vyučovacího předmětu Práce s digitálními technologiemi. Natáčení se nakonec uskutečnilo poslední možný den před začátkem platnosti zákazu zpěvu. I když jsme měli na nácvik velmi málo času, věříme, že až bude video zpracováno, tak vás vystoupení našich malých zpěváků potěší i pobaví. Pásmo vzpomínání pamětníků a vystoupení dětí by mělo být k dispozici závěrem kalendářního roku.

V druhé polovině září stihla také dvě oddělení navštívit úžasné, malé, dobře utajené slivenecké muzeum. I když slovo malé je poněkud zavádějící. Malé je totiž jen svými rozměry. Svými exponáty je však doslova obrovské a hravě by dokázalo zaplnit prostory mnoha větších muzeí. Děti zde mohly vidět skleněné lahve od limonád, různé svítilny, plechové konvičky a mnoho dalších zajímavých věcí. Ale především množství nejrůznějších šicích strojů a předmětů s nimi spojených. Vystavené exponáty jsou většinou stále i funkční. A to i ty, které majitel sbírky získal v naprosto žalostném stavu. Po pečlivém očištění a opravě jsou teď znovu krásné. Majitel muzea, pan Jan Paul, musí mít asi nervy ze železa, protože hned v druhé větě po přivítání dovolil dětem na vše si sáhnout a čímkoli točit! Paní vychovatelka sice v tu chvíli nevěděla, kam dřív s očima, ale protože máme skvělé děti, vše dobře dopadlo. A děti si to náramně užily! Panu Paulovi za možnost prohlídky moc děkujeme. Na konci září se některé děti ve spolupráci s 3. místní skupinou ČČK Praha 1 aktivně zapojily i do z jara přesunutého Českého dne proti

rakovině (tzv. Květinového dne). Kompletovaly kytičky s letáčky připravenými k této sbírce. Dva dny pak ráno mezi sedmou a osmou hodinou jako dobrovolníci nabízely tyto kytičky zájemcům, kteří chtěli do této charitativní sbírky přispět. Za to, že obětovaly svůj čas a pohodlí pro pomoc druhým, jim patří velký dík. Stejně tak všem, kteří do této sbírky jakkoliv přispěli.

PeS

Podzim ve školce

V září začal provoz v naší školce s nadšením a očekáváním nových zážitků. Děti si našly nové kamarády a zapojily se do projektu „Z pohádky do pohádky“. Všechny děti už vědí, že zlo nikdy nezvítězí a pohádka má skončit dobře.

Bohužel pandemie a s ní všechna opatření změnila naše plány. Poslední společnou akcí bylo pohádkové dopoledne plné úkolů, za které děti dostaly perník od Ježibaby z perníkové chaloupky a společně jsme vytvořili tematickou nástěnkou v chodbě školky.

ZŠ byla uzavřena a naše tři paní učitelky zůstaly doma, aby pomohly svým dětem s distanční výukou. Pěči o děti z mateřské školy přebraly obětavé paní vychovatelky ze ŠD.

Provoz školky je zachován, a my všechny si moc přejeme, aby toto neobvyklé období bylo za námi a mohli jsme se s dětmi pustit do dalších projektů.

Ivana Obermajerová, vedoucí učitelka MŠ

Slivenecká škola na přelomu 50. a 60. let

Vzpomínání (ke 120. výročí založení školy)

Když jsem letos prvního září doprovázela svou vnučku poprvé do školy a stála jsem před historickou budovou slivenecké školy, začaly se mi naléhavě vybavovat i staré obrazy: na svém místě je lipová alej u vchodu do budovy s příchodovou cestou – jak jinak než z kostek ze sliveneckého mramoru... Jen lip snad bylo o nějakou více – a všechny byly o 60 let mladší. Tatáž je i ušlechtilá silueta školní budovy, i když v již několikrát rekonstruované podobě – jen v našich časech chyběla na nápisu z boku školy položka „Bohu“, tehdy z ideových důvodů retušovaná. Centrum Slivence se dosud nezměnilo co do výškových akcentů – škola je stále jeho nejvyšší bod, je dokonce vyšší než kostelní věž, což je slivenecká kuriozita. Příjemným překvapením pro pamětníka je také zachování – dnes vlastně maličkosti – pumpy před školou... Pro nás byla tato, původně „obecní“ pumpa zdrojem nejen vody, ale také mnoha radostí – i kázeňských přestupků... Další budovy současné školy ještě neexistovaly (pozemky vedle školy dosud patřily ke statku rodiny Černých) – ale historická budova již tehdy nedostačovala: nižší stupeň byl proto umístěn do prostor prvního patra křížovnického statku, od převratu v roce 1948 již samozřejmě v majetku státu, a vyučovalo se střídavě dopoledne i odpoledne. Všichni tehdejší žáci máme v paměti výhled ze tříd na kostel a křížovnatku před ním. Všichni také pamatujeme na intenzivně „šlapanou“ cestu mezi křížovnickým statkem a hlavní budovou školy, po níž se stále sem a tam pohybovali učitelé i my žáci, když jsme běhali s různými vzkazy do ředitelny a zajišťovali tak komunikaci mezi oběma budovami – tehdy ještě zdaleka nebyla „doba elektronická“. Jako dnes jsem tento týden před školou v duchu viděla, jak běžím s jakýmsi vzkazem: na zídce u plotu před hlavní budovou sedí jeden z mých bratranců: o čtyři roky starší, už z vyššího stupně, zcela beze spěchu, jakési listiny odložené na zídce, se bohorovně rozhlíží a pojídá polomáčené sušenky pořízené téměř stoprocentně v blízké hospodě u paní hostinské Holubové – navíc má na nohou venku přezůvky – věc pro nás menší neslychaná... Nejenže jsem si nevzala nabízenou sušenku, ale běžela jsem ještě rychleji, jako by to bylo za mne i za něho... Ke škole tehdy patřila školní zahrada s pěstovanými ovocnými stromy, kde se vyučovaly takzvané pozemky: byla to průprava k poučenému praktickému zahradničení, která měla ve slivenecké škole zvláštní důležitost a dodala nám mnoho praktických návyků na celý život – některé naše kvalitní výpěstky zeleniny končily dokonce ve školní kuchyni... Školní jídelna byla v našich letech umístěna v budovách vystěhovaného Křížova statku, stejně jako mateřská školka. Žákovskou společnost tehdy tvořily čtyři „živly“: slivenecký a novoslivenecký – v přesile, lochkovský – ten dojížděl do školy autobusem, tedy korporativně a většinou hlučně, a nakonec živel holyňský – ten absolvoval kilometr cesty mezi Holyní a Slivencem v zimě v létě pěšky a navíc kolem „vysoké meze“, to je místo, kde dnes přetíná slivenecko-holyňskou komunikaci dálnice a kde foukal největší vítr a byly největší závěje... Ve třídách nás tehdy bylo kolem dvaceti a navzájem se dobře znali i všichni naši rodiče a prarodiče. Školní společnost tak měla – později už neopakovatelnou – velmi intimní vazbu na celou obec, což sice bylo na úkor osobního soukromí, ale určitě pozitivním rysem bylo větší bezpečí dětí, které tak byly pod stálou „veřejnou kontrolou“. Sliveneček byl tehdy převážně zemědělskou obcí, nejprve s družstvem, později hospodářstvím pod státním statkem, které sídlilo právě v křížovnickém dvoře i v dalších objektech bývalých statků. Tak jsme cestou do školy a ze školy potkávali nejen auta, ale často také traktory a koňské povozy – například specifickým ranním zimním povozem byl tehdy vůz s koňmi naložený černou škvárou, na němž stál pan cestář Čepička a lopatou už od noci „dekoroval“ zasněžené slivenecké silnice černými pruhy. Zemědělský charakter Slivence za námi „vstupoval“ až do školy – možná ještě pamětníci vzpomenu na epidemii slintavky u družstevního dobytka – tehdy byla nařízena naprostá izolace příslušné části obce, do níž patřila i škola... Na silnici u dnešního příchodu ke sportovišti stály proti sobě dva vozy, které svými oji tvořily dvojitou bariéru a mezi nimi se procházelo pouze pěšky –

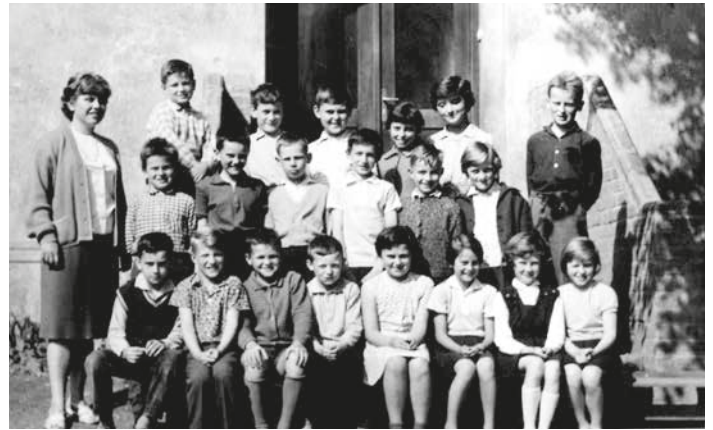

Foto před statkem křížovníků, kde se v 50. letech také učilo

měli jsme z toho oči navrch hlavě! – Navíc nám to přineslo i pár dnů vítaných, i když neplánovaných prázdnin... Pro sliveneckou školu bylo charakteristické, že všichni učitelé do školy dojížděli. Objevili se, když vystoupili ráno v půl osmé z autobusu – v době sněhových kalamit, kdy jediná cesta pro autobus do Slivence byly staré barrandovské serpentiny, stoupala naděje, že nedojedou –, a kolem druhé hodiny opět ze Slivence odjeli. S nimi odjížděla i možnost všech dalších školních aktivit... První osobou při vstupu do školy byla školnice paní Motlová, všeobecně nazývaná teta Motlová, která „kralovala“ v místnosti u vchodu v přízemí křížovnického statku – odtud nám rozdávala mléko s rohlíkem, zapínala nám kabáty, nasazovala čepice, křičela na nás, když jsme něco vyváděli – jedním slovem vysoký styl rázné výchovné mateřské péče... Paní učitelky, které tehdy učily na prvním stupni, měly velkou autoritu: byly pro nás předmětem obdivování – měli jsme dokonalý přehled i o jejich zevnějšku od hlavy až k patě a předháněli jsme se, která byla dnes hezčí... Některá jejich jména budou znít dodnes mnohým pamětníkům jako krásná hudba – mateřská a milovaná paní učitelka Věra Řepová, distigovaná Blažena Niederlová, náročná a sportovní Peggy Drbohlavová a laskavá Anna Bobková, dále paní učitelka Švejdomová, místní paní učitelka Suchá, paní učitelka Viktorie Součková o holi a s houslemi, jejíž idealistický zápis ve svém památníku mám dosud někdy na očích: „Život je urputný zápas, v němž vítězí dobří a stateční!“ Specifickou dvojici představovali manželé Váchovi: pan učitel Vácha vedl zvláštní školu – tehdy jsme ještě nemohli pochopit míru blahodárnosti jeho působení a mnohdy s krutým dětským zájmem jsme ho s jeho žáky pozorovali – a jeho krásná italská manželka, s havranním drdolem, noblesní dáma, po mnoho let vedla ve Slivenci školní družinu, sídlící v přízemí hlavní školní budovy. Pro nás „ze statku“ bylo vedení školy v hlavní budově poněkud vzdálené. Při oficiálních akcích však byla nepřehlédnutelná postava pana ředitele Viléma Kacetla, statného staršího muže s bujnou kšticí, knírem, hlubokým hlasem a stálým oděrem doutníkového tabáku. V mládí prý zápasil či boxoval – to zvyšovalo pro nás „kašičky, růžičky atd.“ významně respekt k jeho zjevu... Jeho zástupce Jaroslav Novák byl se zájmem o praktický život sošnému Kacetlovi „kongeniálním“ protějškem. Měl celoškolní a několikagenerační přezdívkou Šišatej, která daleko zastíňovala jeho občanské jméno. Jeho žáci dodnes vzpomínají na jeho tradiční, efektní uvedení hodin fyziky: položil na katedru dvě koruny a vyzval dobrovolníky, aby mu došli do „chemodrogy“ koupit bublinky do vodováhy. Běda, když se někdo chytil! To si pak měl koupit ještě 20 deka „semtele (jsem tele)“! Osobnost v pozitivním i negativním slova smyslu! Obliba učitelů druhého stupně byla více vázána na oblibu předmětů, které každý reprezentoval. Jmenujme zde jednoho za všechny: Václav Konopík, matematikář a zeměpisář, holohlavý pán s černým věnečkem kolem skrání, respektovaný učitel několika generací. Před časem jeden z jeho žáků k němu, již starému pánu, přisedl ve sliveneckém autobusu: „Vidíte, pane,“ ožil na slivenecké návsi pan učitel. „Tady jsem před léty třicet let učil!“ – Autobus brzdil, bylo třeba vystupovat. Už se nedalo ani říci: „Mne také, pane učiteli!“

Zdeňka Nováková

Vím, na co mám právo

Veřejná knihovna Sliveneček uspořádala přednášku pro seniory v pondělí 5. 10. 2020. Přednáška, objednaná několik týdnů v předstihu, se uskutečnila první den nouzového stavu v ČR, a proto jsme museli dodržet pravidlo – účast jen do deseti osob včetně přednášejícího. Byla to velká škoda, protože přednášející lektor – student Právnické fakulty UK v Praze byl velmi příjemný, fundovaný, ochotný. Seznámil nás s nejnovější právní úpravou dědictví, dědickou smlouvou, závětí, s pravidly darování, dědictví, dědictví ze zákona, osobou blízkou, vyděděním. Probrali jsme odmítnutí dědictví, zřeknutí a vzdání se dědictví. Poradil nám, jak napsat závěť, vysvětlil, co je věčné břemeno. Upozornil na záležitost renty z nemovitosti. Přednáška byla velmi zajímavá a budete-li mít zájem, pozveme lektory z LOVI, z.s. (LaborOmniaVinciImprobis) v příštím roce znovu. Přednášky jsou realizovány za podpory Hl. města Prahy.

V návaznosti na přednášku, pořádanou spolkem LOVI, z.s. v naší knihovně 5. 10. k tématu „Dědictví, darování a nakládání s majetkem“ lze v případě potřeby i osobně konzultovat s právníky spolku prostřednictvím emailu lovi@lovi-zs.cz nebo na tel. 606116503, a to v průběhu prosince 2020.

Irena Krejčová, knihovnice

VÝLETY SENIORŮ:

Litomyšl a Polička 15. 9. 2020

V časných ranních hodinách jsme se 15. září sešli před školou, nasadili roušky a plně obsadili autobus. Myslím, že jsme se opravdu všichni těšili, že zase po tak dlouhém čase můžeme společně někam vyrazit. S některými účastníky jsem se opravdu neviděla od jara. Naším prvním cílem byla Litomyšl.

Je to krásné město, uklizené, upravené, domy opravené a zámek nádherný. Bylo pro mne velkým překvapením, že zámecký malíř Dominik Dvořák, který celý svůj život zasvětil výzdobě zámku, zvládal v 18. století praktiku 3D kreslení, protože na první pohled máte pocit, že jsou místnosti bohatě štukovány, ale není tomu tak, je to jen malba! S Litomyšlí je spojeno mnoho známých osobností – Bedřichem Smetanou počínaje a Olbramem Zoubkem konče – a po městě jsou rozmístěna různá umělecká díla, která působí velmi autenticky. Když jsme si prošli zahrady, zámek i náměstí, opět jsme se nalodili do autobusu a popojeli kousek do Poličky, kde jsme po prohlídce města nemohli vynechat rodnou světličku nejvýznamnějšího místního rodáka Bohuslava Martinů.

Celý den jsme všichni měli trochu obavy z předpovědi počasí (vedro), ale nakonec to dopadlo na výbornou a ani ty roušky nebyly na závadu. Celou naši anabázi pro vás fotil Jarda Balík, náš věrný dokumentarista.

Pavla Bouchnerová (redakčně zkráceno)

Šumavou kolem vody 7. – 10. října 2020

Byli jsme čtyři z Klubu seniorů Slivence a Holyně, výlet jsme plánovali už na jaře, ale koronavirus nám všechny plány zhatil. Řekli jsme si, že říjen je také krásný a odjeli jsme v náhradním termínu. Celý výlet

geniálně naplánoval Pavel. Chodili jsme denně na túry, spali jsme v příjemném penzionu „U Panenků“ v Srní, viděli jsme viklan v Kadově, horní nádrž hydroelektrárny Vydra, kanál Vchynicko-Tetovský, vyrovnávací nádrž Vodní zámek. Z Antýglu jsme šli podél řeky Vydry do Čeňkovy pily, navštívili jsme Modravu i sklářské muzeum v Anníně. Výlet to byl krásný, za pěkného počasí, nadýchali jsme do foroty šumavský vzduch a viry jsme nechali v Praze.

Irena Krejčová (redakčně zkráceno)

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

**Srdečně blahopřejeme
těm občanům, kteří
v měsíci listopadu a prosinci
oslavili či oslaví významné
životní jubileum.**

LISTOPAD

Paní Eva Dlouhá
Pan Petr Kazda
Pan Miroslav Týcar
Pan Jaroslav Procházka
Paní Jana Winklerová
Paní Hana Neumannová
Pan Leopold Kruml
Pan Antonín Červenka
Paní Božena Pravdová
Pan Eduard Klindera
Paní Marie Malíková
Paní Ladislava Živná
Paní Ilona Urbanová
Paní Jarmila Váchová

PROSINEC

Paní Milena Šteffková
Paní Marie Morsteinová
Pan Jan Růžička
Pan Ferdinand Leffler
Pan Vladimír Pacovský
Paní Dana Nedomová
Paní Eva Štolbová
Paní Milena Kynclová
Pan Antonín Rambousek
Pan Václav Vorlíček
Pan Václav Kolář
Pan Miloš Šteffek
Paní Eva Lackingerová
Paní Marie Moulíková
Paní Eva Leštinová

**Hodně štěstí, pohody
a hlavně zdraví do dalších let
přeje zastupitelstvo a úřad
MČ Praha-Sliveneček.**

Čtení – Petr Hubený: Blízká setkání se smrtí

Veřejná knihovna ve Slivenci pozvala 22. 9. 2020 spisovatele Petra Hubeného z Holyně na čtení z jeho knihy **BLÍZKÁ SETKÁNÍ SE SMRTÍ**. Kniha obsahuje 13 povídek, každá je z jiného prostředí a vtáhne čtenáře do napínavého děje svéráznými postavami i nečekanými situacemi. Autor nám přečetl část povídky Prašanda (cesta mezi koncem sídliště Barrandov a Holyní) v noci, kdy osamělý chodec potká a doprovází dvě fešné bludičky. Jak to vše dopadne, si můžete přečíst ve zmiňované knize, kterou vám půjčíme v naší knihovně. Beseda se povedla, autor nám vyprávěl, jak a proč píše, kde píše nejraději, jak ho podporuje rodina i nakladatel (Jiří Pešaut z agentury Talent Pro Art). Pan Pešaut se besedy účastnil, knihovně věnoval svou knihu ELENA – edice MYSTERY. Děkuje všem přítomným za účast, diskusi a pohodu.

Slivenecká knihovna v době koronaviru

Od 22. října 2020 je knihovna uzavřená. Nepůjčujeme knihy ani hry, všechny objednané cestovatelské besedy jsme odsunuli na neurčito – a je tu v knihovně bez vás čtenářů smutno. Chybí nám pravidelné návštěvy školáků, vášnivých čtenářů detektivek, čtenářek románů působících na klid duše, čtenářů životopisných románů, historie, pohádek – prostě i v knihovně se život pozastavil. Uzavření knihovny veřejnosti jsme využili k důkladnému úklidu, vyřazení nečtených, ušpiněných knih. Také jsme pro vás nakoupili knihy nové, které na vás budou čekat po ukončení nouzového stavu. Například:

■ **Reinhold Messner: Zabíjení nemožného** (Nejlepší lezci světa diskutují o hranicích horolezectví – mezi nimi je i náš Adam Ondra)

■ **Martin Šulc/Ivana Šulcová: Životní příběh Jana Mikoláška** (Lidový léčitel – zázračný lékař – šarlatán – polozapomenutý bylinkář)

■ **Václav Vokolek: Cesty za horizont JARO, LÉTO, PODZIM, ZIMA** (příručka pro poutníky a cestovatele)

■ **Jan Bauer: Války božích bojovníků** (Historie husitské doby)

■ **Michal Vrba: Kolem Jakuba** (Povídková sbírka na téma malého člověka ve víru velkých dějin a společenských přeměn)

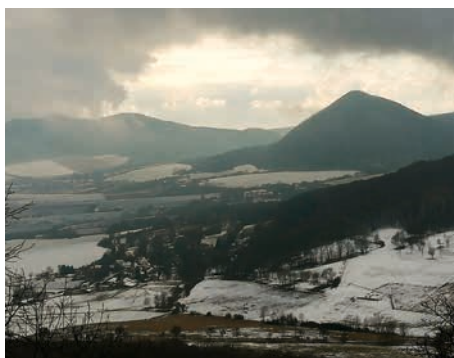
■ **Alex Michaelides: Mlčící pacientka** (záhada pro psychoterapeuta Theo Fabera)

Mějte se pěkně, opatrujte se a věřte, že se na vás všechny moc těšíme.

Kvízy Pavla Podzemského pro Klub seniorů Slivence a Holyně

V Mramoru 3/2020 jsem popsala výborný nápad Pavla Podzemského. V době nouzového stavu rozesílal mailem seniorům kvízy – popsal místo, které navštívil a připojil fotografie, z kterých jsme měli poznat, kde fotil. Celkem nám poslal 26 kvízů. Zpestřil nám tak čekání v izolaci, osvěžili jsme si vzpomínky na minulost a své cestování po republice. Těšili jsme se na kvíz příští.

Protože máme v současné době opět nouzový stav, většina nás je doma, navzájem se nenavštěvujeme, nechodíme cvičit, besedy v knihovně jsou zrušeny, knihovna je uzavřena, byt máme uklizený, zahradu připravenou na zimu – dlouhá izolace nám nesvědčí. Ale máme Pavla, který nám znovu posílá kvízy, hádanky i když v trochu jiném duchu. Kvízy jsou těžší, musíme hledat pomoc na internetu, odpověď zabere více času. Posílá

krásné fotografie míst svého putování s vtipným doprovodným textem a záladnými otázkami. Věděli byste např.: jak říkali trampové řece Sázavě? Jak se chová kopec Boreč v zimě (České Středohoří)? Jaký název hradu Kostomlaty je podle kronikáře Václava Hájka z Libočan? Jak se jmenovala filmová pohádka režiséra Václava Trošky na hradu Kostomlaty natočená? Přikládám dvě fotografie – víte, kde to je? Jestliže máte zájem o zasílání kvízů Pavla Podzemského, napište svoji mailovou adresu do knihovny: knihovna@praha-slivenc.cz. Kontakt předám. **Příspěvky Irena Krejčová**

Senioři ze sliveneckého domova jsou s rodinami ve spojení i v době zákazu návštěv

VI přesto, že je SeniorCentrum Slivenc vzhledem k aktuální druhé vlně koronaviru zcela uzavřené, neztrácí jeho klienti úsměv na tváři. Současná opatření, vyplývající z nařízení vlády ČR, nedovolují osobní návštěvy ani vycházky mimo areál domova, klienti se ale mohou se svými blízkými „setkat“ alespoň prostřednictvím videohovorů.

„Nejvíce rodin zatím využívá ke spojení aplikaci Skype. Hovory ve většině případů probíhají na pokojích, a to za pomoci moderních technologií, se kterými se seznamují i samotní klienti. Z jejich reakcí vidíme, že jim tato komunikace přináší radost a optimismus, rodinám a blízkým zase útěchu, že je vše v pořádku,“ přibližuje Mgr. Lukáš Stárek, Ph.D., MBA, ředitel SeniorCentra Slivenc. Udržování kontaktů s rodinou je pro obyvatele sliveneckého domova a jejich psychickou pohodu naprosto zásadní. Proto SeniorCentrum Slivenc nabídlo příbuzným i další možnosti, jak zůstat v kontaktu. Rodiny mohou posílat natočené videovzkazy e-mailem, znovu také ožívá fenomén psaného vzkazu, funguje i iniciativa „Děti seniorům“. Děti kreslí obrázky nebo natáčejí videa a posílají je klientům přes sociální sítě nebo přes webové stránky www.detiseniorum.cz. „Senioři tak zůstanou i nadále ve spojení s dětmi, na jejichž přítomnost jsou zvyklí, protože spolu trávili čas při různých mezigeneračních aktivitách,“ dodává Lukáš Stárek.

Michaela Kopřivová, SeneCura (redakčně zkráceno)

Slivenecká adventní stezka do Holyně

Blíží se čas adventní. Je to doba radostného očekávání, duchovní přípravy na Vánoce, doba rozjímání a dobročinnosti. Dříve byla doba adventní zároveň dobou postu, kdy byly zakázány zábavy, svatby a hodování. V západní tradici je advent také dobou zklidnění. Odpovídalo to životnímu stylu našich předků, jejichž přirozeným rytmem byla intenzivní práce v době od jara do podzimu, kdy bylo nutné zvládnout veškeré zemědělské práce, a tak byl přirozený odpočinek v zimě, kdy se vykonávaly domácí práce jako draní peří, šití, pletení, předení, tkání, apod. (Wikipedie).

Asi se všichni shodneme, že popsanou tradici v posledních letech umlátil předvánoční shon. Vždyť intenzivní práce v mnohých oborech přichází právě před koncem roku, a o rozjímání našich předků v pospolitosti rodiny u draní peří se nám mohlo jen zdát. Ničily nás nákupní horečky, kterým jsme všichni více či méně podléhali ve snaze mít toho o Vánocích doma co nejvíce. Reklamy nás obtěžovaly již od konce měsíce října, a to reklamy na všechno, co jde koupit: na spotřební zboží malých, velkých i těch největších rozměrů, ale i na dárky nehmotné, například na zážitky. Konzumní způsob života se stal prokletím naší doby, slyšeli jsme. A najednou je tu koronavirus... Přinesl s sebou stres, obavy o zdraví naše a našich blízkých, nezdravou sociální izolaci, i nelehkou ekonomickou situaci mnohých z nás... Změnil asi leccos i v nás samotných a přiměl nás k zamyšlení a ke zvolnění. Ke draní peří asi letos o adventu nedojde, ale více času na přemítání mít pravděpodobně budeme.

Vážíme si všech u nás ve Slivenci a v Holyni, kteří se dlouhodobě snaží působit tak, že se umí zastavit a věnovat svůj čas, energii a um druhým. Jsou ochotni pomoci tomu, kdo pomoc potřebuje, a upřednostňují tvořivost a radost podílet se na komunitním životě v místě, kde žijí... a zážitky si nekupují. Zážitky pomáhají vytvářet pro druhé a tím obohacují sami sebe. Snad o tom vypovídá i charakter našeho periodika. Vždy jsme připraveni na stránkách Sliveneckého mramoru zveřejnit podobné aktivity. Vždyť jak řekl Hans Christian Andersen: Nemůžeme-li sdílet štěstí s druhými, je to jen poloviční štěstí.

V době, kdy jsme museli zrušit všechny plánované společenské i kulturní akce a kdy se zdálo, že po letech přijde do Slivence smutný advent, vzpomněli jsme si na nápad, který před časem přišel ze Slivenecké knihovny od naší knihovnice paní Krejčové: Putování za betlémy. Ten nápad (přivezený odkudsi z cest po Evropě) jsme oprášili a rozvinuli... Jesličky patří k tradičním symbolům Vánoc. V Česku se staví zhruba od roku 1562 a tento zvyk je spojován s příchodem jezuitského řádu do Čech. Všichni, kdo čteme tyto řádky, jsme jistě někdy o Vánocích betlém stavěli a upínali se k postavě Ježíška. Už

jako malé děti jsme chápali ten symbol čistoty, dobroty, štedrosti a laskavosti... oběti. Betlémy nám připomínají naše dětství, čas, ze kterého celý život čerpáme... Zveme vás srdečně na adventní putování a přejme si, aby v nás vyvolávalo podobné pocity, které si pamatujeme z dětství.

Do společného projektu slivenecké knihovny a Klubu Švestka jsme zkusili zapojit další instituce. Máme radost, že se na slivenecké adventní stezce objeví například instalace Domova seniorů, Ukradené galerie, sliveneckého fotbalového klubu nebo vánoční betlémy vytvořené v kurzech Klubu Švestka. Připojili se i jednotlivci, kteří buď vyrobí nebo zapůjčí k vystavení vlastní betlém a také ti, kteří propůjčí svou výlohu, svoje okno... Cítíme to jako projev pospolitosti v době, kdy jsme nuceni být izolováni doma.

Adventní stezka bude otevřena první adventní nedělí a v průběhu Štědrého dne bude doplněna o betlém v kostele Všech Svatých, který každoročně staví slivenecká farnost. První zastavení bude na podiu u rybníka, kde bude stát stromek vánočních přání. Tam bude možné si nejen pověsit své přání, ale také vyzvednout plánek stezky. Stezku bude možné projít až do svátku Tří králů.

Přejeme všem občanům Slivence a Holyně klidný adventní čas prožitý ve zdraví, krásné Vánoce a příjemné procházky – třeba na slivenecké adventní stezce do Holyně... **Lenka Kudláková**
(za realizační tým Klubu Švestka)

Drakiáda

Dne 8. 10. se uskutečnila oblíbená Drakiáda. Vítr sice nefoukal pravidelně a vytrvale, ale děti i rodiče se mohli alespoň dobře proběhnout. Akci zorganizovala za podpory RC Pecka paní Jana Petrusková, která zaslala i fotografii. Děkujeme za všechny zúčastněné!

inzerce

BUDETE STŘEDEM POZORNOSTI

FORD PUMA

Nové SUV s inovativním řešením zavazadlového prostoru MegaBox a skvělými jízdními vlastnostmi. K dispozici akční provedení Smart Edition, navíc se sadami Winter a Comfort.

MegaBox

Výkon 125–155 k

5 let / 100 000 km

Ilustrativní vyobrazení. Spotřeba a emise CO₂ v kombinovaném režimu: 5,0–4,3 l/100 km a 113–97 g/km. rodloužená záruka Ford Protect 5 let / 100 000 km, platí, co nastane dříve. Nabídka platí do 31. 12. 2020.

AMB Praha
auto MOTOL BENI a.s.

Severní 321, Ořech, DO - Exit 19
+420 234 234 111, info@fordamb.cz

www.fordamb.cz

Slivenecký klub Švestka omezil dočasně svou činnost

Na základě rozhodnutí vlády jsme 12. října museli všechny aktivity klubu pozastavit. Děkujeme švestkovým příznivcům za došlé platby. Až bude situace příznivá a budeme moci znovu pokračovat ve vedení kurzů, provedeme přeúčtování, stejně jako v druhém pololetí předešlého roku. Pokud do konce pololetí neproběhnou plánované lekce, převedeme kurzovné do druhého pololetí. Děkujeme lektorům některých jazykových a hudebních kurzů, kteří zahájili výuku on-line. Podobná výuka není bohužel možná u všech našich kurzů. Děkujeme za pochopení.

Švestkové adventní zastavení – VÝZVA

Naše vývěska vedle knihobudky se v období 29. 11. 2020 – 6. 1. 2021 promění v jedno ze 14 sliveneckých adventních zastavení. Pokud jsou kresba, malba, či jiné výtvarné techniky vaším koníčkem, nebo pokud jen tak rádi popustíte uzdu fantazii, přineste do Bistra Zastávka svůj obrázek s vánoční tematikou. Samozřejmě s podpisem autora. Rádi jej vystavíme. Obrázek můžete také naskenovat a zaslat na info@klubsvestka.cz.

Říjnová výstava v Galerii Kaple Holyně

Dne 4. 10. se v kapli sv. Jana Křtitele uskutečnila komorní vernisáž Lukáše Gavlovského s názvem Smrk ztepilý.

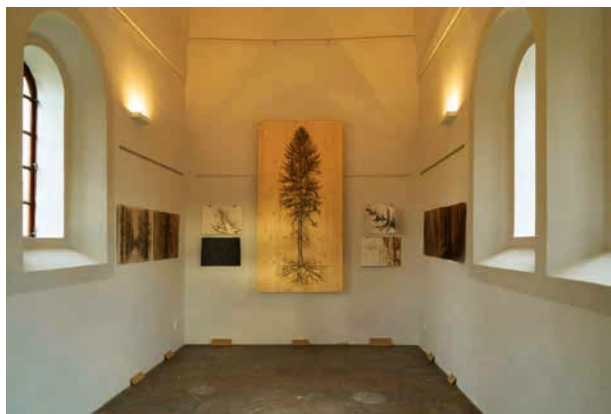
Lukáš Gavlovský vystudoval malbu na VŠUMP v ateliéru Pavla Nešlehy. Po absolvování se převážně zabýval objekty v exteriéru.

Výstava v Holyni byla tedy po delší době návratem k původní technice, tedy kresbě.

Tématem mu bylo zpracování přírody, konkrétně smrkového lesa. Byly zde k vidění precizní kresby uhlím (zhotoveným ze smrkového dřeva), a také série fotografií aktů, které vznikly ve spolupráci s Jarkou Novotnou.

Vzhledem k okolnostem se bohužel výstava musela uzavřít dříve, než bylo původně naplánováno.

Adéla Rozehalová, kurátorka galerie

Galerie ● Kaple ● Holyně

Vítání občánků - fotoreportáž

Foto Běda Morstein

Sliveneček mého dětství

Rozhovor současné starostky Jany Plamínkové s bývalou starostkou Markétou Vítkovou o padesátých letech ve Slivenci, a nejen o nich

JP: Jak vypadal Sliveneček a Holyně ve vašem dětství?

MV: Úplně jinak než teď, samozřejmě. Byla to klidná vesnice. My jsme bydleli na hlavní ulici Ke Smíchovu, která se dříve jmenovala Jiráskova. Bydleli jsme v nájmu - skoro každý, kdo stavěl větší dům, si postavil i několik místností na pronájem, aby mu to pomohlo splatit hypotéku, které v té době také byly. Na té hlavní ulici jsme hráli kuličky, míčové hry a jen neochotně jsme uhnuli, když náhodou zrovna něco jelo. Auta v podstatě vůbec nebyla, jen sem tam se z dálky pomalu přiblížil koňský povoz...

V jaké době to bylo?

V padesátých letech. Pamatuji ještě, kdy Hrabětovi vyhráli škodovku, no to bylo, že měli auto! Ulice nebyla asfaltová, ale prašná. A po obou stranách škarpa jako jediný odtok dešťové vody. Chodník samozřejmě nebyl ani na jedné straně, jen ta škarpa. Od kempeličky, tedy od dnešní křižovatky s ulicí K Holyni, rostly po obou stranách švestkové stromy. Za 20,- Kčs se dal kou-

pit jeden strom na rok a úroda pak byla vaše. Ale musela jste si hlídat chrousty, aby nezničili všechno listí.

Kdy švestky z hlavních ulic zmizely?

Hromadné kácení nastalo až někdy v sedmdesátých letech, když se začala šířit šarka. Spojilo se to i s úpravou ulice. My jsme se hodně scházeli u sokolovny, tenkrát tam nebyl plot, ale jen taková cihlová zídka a pod ní malá stráněčka, ve které rostly ty švestky. Tatínek mi ale vyprávěl, že dřív domy končily u holyňské křižovatky (křižovatka ulic Ke Smíchovu – K Holyni, pozn. red.), kde bylo kovářství Krotilů a proti hospodářství Syslů. Ti měli hospodářství a zároveň i řeznictví. Dál už to bylo nezastavěné.

Rekonstrukce rybníka

Pohled na Sliveneček z Drbce

Jak to v okolí tenkrát vypadalo?

V Opálové, tenkrát Havlíčkově ulici (ale i v Dominínské, Smaragdové, Rubínové) byly domky, vilky. Spíš chudé rodinné domky a pak chatičky. Meskářova totéž, převažovaly chaty.

Čili bylo to něco podobného jako nedávno proběhlo v Habeši, kde se také přestavovaly chatky na vily...

Ano, to bylo podobné. Té čtvrti se říkalo Habeš, protože to byl nejchudší kout Slivence. Tam byly domečky postavené z toho, co lidi zrovna sehnali. Sbitě tak, jak dneska nejsou ani kůlničky, proto Habeš. Tam to byl takový zastrčený kout.

Tenkrát byl Sliveneček samostatná obec, nikoli součást Prahy. Jaká tu bývala doprava?

Když chodili moji rodiče do školy, tak tady byla jen pětiletá škola, takže pak chodily děti na měšťanku na Smíchově. Chodily buď na vlak do Malé Chuchle nebo do Holyně. Po válce si pořídil autobus pan Morstein, který bydlel proti sokolovně. To bylo první autobusové spojení. A pak začalo v 50. letech jezdit ČSAD. Autobus jezdil 1x za hodinu. Ale býval hrozně nacpaný, chlapi normálně lezli po žebříčku v zadní části na střechu a sedávali na střeše, jak to bylo plné. Když jsem začala jezdit na střední školu do Prahy v roce 1956, tak jsem zažila, že ráno chlapi nacpávali autobus: „Ještě vzadu, tam ještě pár míst je. Ještě se tam zmáčknete“. Mně se dělalo špatně, takže jsem dost často musela vystoupit třeba už na Barrandově, protože jsem to v tom vydýchaném autobusu už opravdu nemohla vydržet.

A proč tedy nejezdily autobusy častěji, když byly tak narvané?

Pravděpodobně nebylo víc autobusů. Jezdilo se z nádraží, které bylo mezi smíchovským nádražím a bývalým lihovarem.

Jak to tu vypadalo v 60. letech?

Domek v Opálové rodiče koupili v roce 1964. Později s dětmi jsme si natahovali volejbalovou síť přes ulici a hráli jsme tu volejbal. Jen občas se nám stalo, že jsme ji museli sundat, aby mohlo projet auto.

To je neuvěřitelné, to si dneska neumí nikdo ani představit.

Ne, vůbec. Dnes je v ulici provoz takový, že raději děti aby na ulici vůbec nebyly.

Takže jste asi víc lítali venku...

No pořád. Proto jsem tak dobře znala okolí. Mně je příjemné, když mohu chodit na místa, kde jsme jako děti prolézaly. Ono

se ale často už prolézat nedá, protože tam vznikly ohrazené soukromé pozemky, cesty jsou přerušeny. Dřív se tu daly více procházet různé okruhy, byly tady dost často úzké uličky, třeba mezi Novákovými a Svobodovými přímo na křižovatce. Vzadu byla cesta, která vedla od křížku u tzv. špejcharu po okraji pole až tam, kde je dnešní Granátová.

Nebo se dalo chodit dnešní Vltavínovou až k lesíku, tomu se říkalo Černý lesík, ale nedávno majitelé cestu zahradili a hotovo. Do Černého lesíku je přístup jen zdola od silnice do Chuchle. Cesta z Vltavínové ke skládce byla lemována třešňovou alejí, zbylé stromy tam ještě jsou.

Snažíme se spojení obnovovat nebo dělat nová, ale je to někdy těžké.

Jsou místa, která se změnila opravdu k ne-

poznání. Já jsem se obdivovala na fotografiích z doby mládí mého táty, jak jsou všechny zdejší kopečky holé. Chodily tam ženské a sekaly si trávu pro králíky - a jak si to hlídaly, kam která chodí sekat! Babička mě posílala na trávu pro králíky: „Hele, jdi a pozor, kam chodí paní Pařízková, tam nesmíš a jenom tady odtud a potud.“ Měly to rozdělené. Takže ony ta místa vysekávaly a tím pádem to nezarůstalo.

Ale třeba Drbec vypadá, že tam byly stromy vysázené uměle...

Ano. Tam je černá borovice vysázená uměle někdy ve 20. či 30. letech, před válkou. Na jedné straně tam býval lom.

Ten je tam ještě vidět, ale už je hodně zarostlý...

A jižní strana byla holá. Rostly tam různé

▲ Těžka kamene z Drbce pro stavbu sokolovny ►

rostliny jako bělozářky, materídouška, kavyl, které rostou jenom na holém kopci.

Jak jste tomu kopci říkali? Drbec nebo Trpec?

Říkalo se Drbec. Ale vědělo se, že tam kdysi stávala šibenice a že tam lidi trpěli, tak správně Trpec. Tam jsme jako děti moc rády chodily, protože až tam nás rodiče ještě pustili. Cestou ke hřbitovu byly Hlinky. Tam se kdysi těžila hlínka a bylo vidět, že je tam taková červená, zvláštní hlína. Hned pod Granátovou, tedy mezi Granátovou a pěší cestičkou ke hřbitovu, šel terén prudce dolů. Tam si lidi zase chodili pro písek, byla tam malá vrstva zeminy a pod tím čistý červený písek, vysypávaly se s ním třeba cestičky na hřbitově. Dole pod tím byly prameny chuchelského vodovodu, jediné nebezpečné místo při sáňkování.

Studny jsou tam doteď. Vodovod vedl do vodárny u ulice K Homolce, kterou nám před pár lety zbourala firma najatá pražským magistrátem. Pěkně jsem se tenkrát rozčílila...

Chodili jsme jako úplně malé děti dávat si ucho na větrák od těch pramenů. Jsou tam dvě litinová zakončení a ono to v tom tak krásně šumí, tam opravdu ta voda žije. Vždycky nás strašili: „Poslouchej, tam je peklo.“

A byly tam krásné svahy od dnešní Granátové dolů...

A kam přišly ty svahy? To se pak zasyvalo?

Jeden bývalý starosta MNV si usmyslel, že od nynější Nefritové půjde cesta rovně ke hřbitovu. Začalo se to tam zavážet, vznikla taková rovinka. Chuchelští se ale ozvali, že tam mají prameny, tak se akce zarazila. Granátová byla tehdy bezejmenná ulička,

Skalka pod Drbcem, tzv. slon

mez dolů, úzké políčko, pak další svah, tam se dalo krásně sáňkovat. Tam jsme se jako děti vyřádily. Nebylo tam nic kromě dvou topolů, jinak tam nebyl jediný stromeček. Jezdili jsme na sáňkách a odváznější i na lyžích, ale to já jsem nebyla.

Kde jste ještě lyžovali?

Hlinky bylo jedno místo na dětské zimní

radovánky. Druhé místo bylo tam, kde je slivenecká Homolka, tedy ten kopec proti Drbci přes údolí. Tomu se říká slivenecká Homolka. Ten býval také úplně holý.

Tam jsou teď chaty...

Jsou. Ale na kopeček se pořád dá vyjít. Dnešdávna tam vedla značená stezka. 6. července, na památku Husa, tam dělávali hasiči táboráky. Na Homolce rostly houby špičky, na ty jsem tam chodila. Skoro nic tam nerostlo, protože tam byl jen vápenec a maličká vrstva zeminy. A dědeček říkal, že když v 1945 táhl wehrmacht z Chuchle, vlasovci se proti nim postavili. Hodně se tam střílelo. Padlé vojáky wehrmachtu pak ve svahu Homolky zakopali. Nedalo se tam kopat hluboko, takže když tam vznikaly chatičky, tak jsem si říkala, zda narazili na ty ostatky... Občas tam byly balvany a dědeček říkal: „No, kde je balvan, tam leží jeden německej voják.“ Vedle Homolky bylo Křížovic pole (dnes pod ulicí V Lipkách, pozn. red.), kde se krásně lyžovalo. Třetí místo na lyžování bylo v Holyni.

Tam občas sáňkují i dnes, když je sněh...

Foto archiv Markéty Vítkové

Pokračování rozhovoru s paní Vítkovou přineseme v lednovém čísle.

Akordeonový koncert

Ve středu 23. 9. proběhl ve sliveneckém kostele další krásný koncert Sliveneckého akordeonového souboru. Původně zde měly akordeony zaznít již na jaře, ale kvůli karanténním opatřením byl koncert přeložen na tento termín. Současná situace se podepsala i na návštěvnosti koncertu, což mu však nijak neubralo na jeho kráse. A jeho takřka komorní atmosféra, kdy posluchačů bylo jen o něco málo více než interpretů, byla zajímavým zážitkem, kterého nikdo z přítomných jistě nelitoval. Doufejme, že další koncert tohoto souboru si budeme moci užít již v klidnějších časech.

Střípky z farnosti

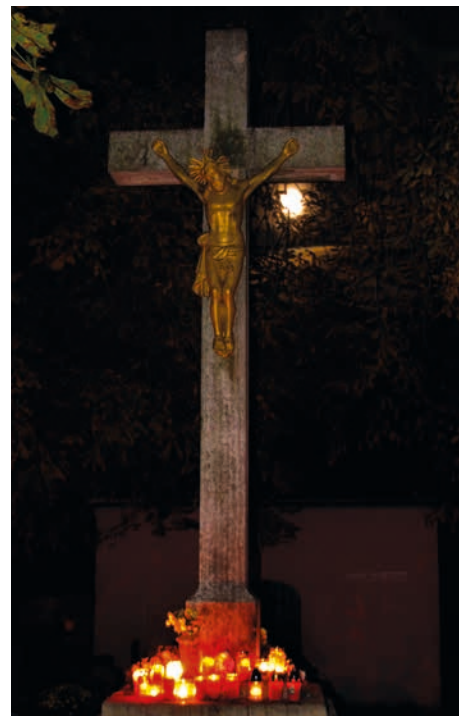
Koncem září proběhl v našem kostele z jara přeložený akordeonový koncert (viz samostatný článek).

V sobotu 3. října přijal v kostele sv. Františka z Assisi u Karlova mostu jáhen Tomáš Gregůrek O.Cr., který se také dosud hodně věnoval naší farnosti, kněžské svěcení. Hned následující den jsme měli to štěstí a mohli jsme přivítat otce Tomáše i ve Slivenci – tentokrát již jako novokněze, který v závěru mše svaté udělil všem přítomným své novokněžské požehnání. Také jsme mu společně poděkovali za vše, co pro naši farnost vykonal, a popřáli mu vše nejlepší, hodně síly a Božího požehnání v jeho kněžské službě i osobním životě.

Vývoj epidemiologické situace a postupně se zpřísňující opatření zasáhla samozřejmě i život farnosti. Po znovuzavedení povinnosti nosit roušky, zákazu zpěvu, rozestupech, postupném omezování počtu účastníků atd. jsme se dostali i k omezení konání mše svaté s přímou účastí lidu. Nemohli jsme tak slavit 1. listopadu na Svátek Všech svatých, kterým je zasvěcen i slivenecký kostel, poutní mši svatou způsobem, jakým jsme byli doposud zvyklí. Omezení se dotkla i Vzpomínky na všechny věrné zemřelé 2. listopadu na sliveneckém hřbitově. To však naštěstí neznamená, že by se duchovní život ve farnosti zastavil. Oproti jarním opatřením nám bohudíky i v našem kostele zůstala možnost individuálního přijetí svátosti eucharistie. Současná situace je i výzvou k většímu využití dalších individuálních způsobů duchovního prožívání.

Pomalu se blíží advent a po něm i vánoční svátky. Obvykle jsme v tuto dobu zvali na adventní a vánoční mše svaté, koncerty, hraní a zpívání apod. Jak to bude v letošním roce, si netroufáme ani odhadovat. Rádi bychom opět nabídli minimálně možnost prohlédnout si slivenecký betlém a odnést si Betlémské světlo nebo zapojit se do Tříkrálové sbírky. Vše se však bude podřizovat aktuálnímu stavu a opatřením, která budou v danou dobu platit.

-PeS-

Slovo předsedy Michala Starce k omezení sportovní činnosti a plán pokračování sezóny v roce 2021

„VV FAČR schvaluje, že se soutěžní ročník 2020/21, ohledně mistrovských a pohárových soutěží, vyjma soutěží v příslušnosti Ligové fotbalové asociace, přerušuje do dne 31. 12. 2020 do 23:59 hod. Po dobu přerušování nejsou řídicí orgány soutěže oprávněny schválit konání mistrovských a pohárových utkání.“ Taková zpráva obletěla amatérské fotbalové kluby v České republice. Díky tomuto rozhodnutí skončil, ze dne na den, v roce 2020 sportovní život. Brány všech areálů zůstanou zavřené minimálně do konce tohoto roku.

Přinášíme vám vyjádření předsedy našeho klubu Michala Starce, který svými slovy okomentoval nynější situaci.

„Nacházíme se v nelehké situaci, stejně jako ostatní sportovní kluby, organizace, spolky a nejsme schopni s tím cokoli udělat, či cokoli ovlivnit. Naším posláním a radostí je vytvářet podmínky pro naše členy takové, aby mohli v maximální možné míře sportovat, potit se a společně se radovat z výher či se poučovat z proher. Jako úplnou tragédii považuji stav, do kterého se dostali děti, školáci, studenti, prostě mladí lidé, kterým chybí pohyb, kolektiv a jsou v izolaci s telefony v ruce. Víím, o čem mluvím, mám doma 8letého kluka a studenta gymnázia a je mi z toho smutno. Nemyslím, že takto pojatá izolace v rámci mladých a zdravých lidí je nutná. Za vedení klubu bude zapotřebí společně s trenéry připravit pro rodiče mladých fotbalistů in-

struktážní individuální tréninky a nějakým způsobem oslovit rodiče a přesvědčit je, že kluci by i v této nelehké době něco pro sebe měli dělat. Dále se vedení klubu bude v zimním období snažit dále zvelebit zázemí areálu a zlepšit interiér, sortiment a chod klubovny v areálu. Přejme si, ať aktuální situaci přežijeme v duševním zdraví a ekonomické pohodě. A ať jsme co nejrychleji na hřištích a ve svobodném pohybu.“

Michal Starce – Předseda TJ AFK Sliveneček

FOTBAL PRAHA PŘINESL V MINULÝCH DNECH INFORMACE O TOM, JAK BY MOHLA VYPADAT JARNÍ ČÁST SEZÓNY.

„Všechna neodehraná mistrovská utkání v podzimní části soutěží ročníku 2020/2021 se tak přesouvají do roku 2021. „V případě, že vláda ČR od ledna 2021 umožní trénovat a hrát utkání, bude postupováno dle předběžného plánu, který jsme na zasedání schválili,“ říká František Vitovský, sportovní ředitel soutěží Pražského fotbalového svazu, který zároveň řídí Sportovně technickou komisi.

A plán zní: nedohraná podzimní soutěže ve všech mužských kategoriích se budou dohrávat od 16. ledna 2021. Platit bude, že nesehraná utkání před přerušением soutěží (10. – 11. října 2020) budou odehrána nejpozději do 28. února 2021.

„Stále platí, že jasnou prioritou je dohrát podzimní část soutěží, aby mohlo dojít k postupům a sestupům v soutěžích. Všechny termíny jsou předběžné, záležet bude samozřejmě na tom, jaká bude aktuální situace ohledně pandemie,“ pokračuje Vitovský.

Celý článek najdete na www.facr.cz

V době, kdy všichni sportovní život spí, jsme poprosili naše nejmladší členy, aby nám poslali obrázky s tematikou AFK Sliveneček, které vytvořili.

Victor Benedek

Matěj Starce

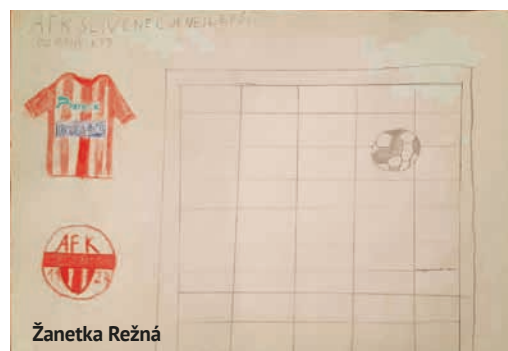
Filip Krolák

Teddy Stokes

Sebastian Klepl

Žanetka Režná

Vánoční stromy ve Slivenci i v Holyni budou rozsvíceny od 29. 11. 2020 do 6. 1. 2021

**Vedení městské části Praha-Slivenec,
všichni zastupitelé i celý kolektiv pracovníků úřadu
přejí všem svým občanům poklidný adventní čas, zdraví,
trpělivost a optimismus v současné ne právě lehké době.**